

Giới thiệu Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử

Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử là truyện tình tuổi teen đầu tay của mình, nên có gì sai sót xin mọi người bỏ qua nha ! nhớ comment sau khi đọc xong nhé! Thanks à...., mình là Dâu, xin được làm quen !

Giới thiệu nhân vật

Nữ:

-Lâm Hoàng Bảo Ngọc(nó) - Thiên Băng

-Hoàng Thảo Trang - Tuyết Băng

-Lê Hải Hà Anh - Nguyệt Băng

-Nguyễn Minh Như Quỳnh - Hải Băng

Nam:

-Trần Minh Khánh(hấn)

-Vương Anh Duy

-Dương Hoàng Lâm

-Bạch Gia Thiệu

Nhân Vật Phụ:

-Lâm Hoàng Duy Vũ (anh trai nó)

-Trần Hoài Anh (chị gái hấn)

-Nguyễn Minh Như Hà (chị em sinh đôi của Quỳnh)

-Vương Anh Khải (anh trai của Duy).

Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ ạ ! Dâu mong mọi người sẽ ủng hộ ạ ! Hihi.... Còn những nhân vật mới thì mình giới thiệu sau.

À còn về tính cách mỗi người thì các bạn đọc truyện rồi đoán nha. Song song đó, Anh Đừng Đi cũng là tác phẩm hay đầy mới mẻ mà bạn không nên bỏ qua đâu nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Ôi Việt Nam Thân Yêu.....

Sáng sớm tinh mơ cùng những giọt sương đang còn đọng trên lá, ông mặt trời tỏa xuống nhưng tia nắng vàng dịu lên những căn nhà cùng những căn biệt thự sang trọng, thì:

- Ê eeeeeeeee... Dọn đồ đi!- nó hét toáng lên sau khi gọi điện thoại về cho mẹ nó. (bây giờ chả là nó và tụi bạn thân đang ở bên Anh ạ!)

- WHAT??!!!-- Quỳnh chả hiểu j cả

- mầy ns j thế? tao ko hiểu.- Trang nhẹ nhàng ns

- Thì là mẹ kêu tụi mik về VN đó! *yeah,yeah* !- nó ns.

- Ah, may lam j mà ghe z?- Trang ns.

Xin lỗi vì chap trước mik viết ít, tại máy mik bị hỏng giờ mik viết tí nka!

-Ukm tại tao zui wa ý mà! - nó phẩn khởi

- hừ - Hà Anh im lặng từ nãy đến giờ bỗng nhiên "lên tiếng" làm cho tui kia "mất cả hứng"

Tại sân bay Nội Bài, ng ng đi ra vào đông đúc, tui nó bước xuống đã là trung tâm của m.n, ai ai cũng nhìn tui nó bằng ánh mắt ghen tị có, trái tim có, khinh bỉ có,...bla bla nhieu lém còn có đầy lời bàn tán buồn lê chuột nữa chứ! Hà Anh cực mik lời cả đám ra 1 chiếc siêu xe cả trăm USD (t/g ngu về hãng xe lắm, thông cảm hen!), 1 ông wan gia đến trc mặt tui nó và kính cẩn chào hỏi:

- Thừa các tiểu thư đã về

- Cháu chào ông ak ! - Tui nó cùng đồng thanh

- Ukm, m.n lên xe đi về nhà , phu nhân và lão gia đang đợi ạ!

- Vâng! - đồng thanh tập 2

Chiếc siêu xe lao thẳng tiến về phía trc trên con đg tràn ngập ánh nắng..

Sau khi vào nhà thì:

-BA ME! - tui nó chạy vào là lên rùi ôm cổ cha mẹ tui nó (khô vì lâu qua schua gặp mà)

Tác giả mệt tui nên m.n đọc đỡ nka!

Hẹn gặp lại vào chap sau- các con về rồi ak? đi đường mệt ko? - ba Quỳnh lên tiếng

- dạ ỏn. - Hà Anh lạnh lùng

- con vẫn như ngày nào Anh Nhi (Hà Anh) nhỉ?

- vâng - Anh

- anh 2, ba mẹ và m.n đều khỏe khỏe chứ? - nó hỏi

- ukm, a ỏn. - Vũ trả lời

- ta cũng vậy! - ba mẹ nó

- ta khỏe cảm ơn con - ba mẹ Quỳnh

- ukm ta cũng vậy. - ba mẹ trang

- uk, ta cũng ko khác, khỏe hết thui! - ba mẹ hà anh

- chị Hà, chị cũng thế? - Quỳnh hỏi

- ukm, chị mày lúc nào chả khỏe - Hà trả lời vui

- vậy chúng con ra ngoài chơi tí nka! - Quỳnh.

- ukm

-----o0o-----

Tại shopping Shonty

Tui nó vừa bước vào đã là trung điểm chú ý cho tất cả m.n ở đây.

Hà Anh : một cái áo lệch vai chéo dây và chiếc váy ngắn ngang đùi để lộ ra đôi chân trắng trẻo cùng vs đôi giày cao cổ hồng.

Bào Ngọc (nó) : áo sơ mi kẻ caro sọc đen trắng và quần đùi đen, đôi cao gót đen cũng nổi bật.

Như Quỳnh : áo thun in hình ngộ nghĩnh cùng chiếc quần jean dài sành điệu vs đôi cao gót xanh càng thêm quyến rũ.

Thảo Trang : nhẹ nhàng trong chiếc đầm vàng viền ren, chỉ thêm thắt lung nơ bản to là đc nổi bật, chiếc cao gót màu vàng đeo quai trông cũng thật sang trọng!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Đi Mua Đồ

- giờ đi đâu nhĩ? - Quỳnh giả vờ hỏi

- ukm..ah đi qua chỗ shop thời trang của chị Mai đi, chị kêu qua chỗ chị để lấy đồng phục mai đi học đó - nó la lên

- rồi, làm j mà la ghê dữ vậy. - trang vừa bật tai vừa nói

-hi

Thế là tụi nó đi qua chỗ chị Mai để lấy đồng phục mai đi học, tiện thể qua thăm lun.

Profile

Lâm Thiên Mai

25 tuổi, là con gái của anh trai bố nó, hiện đang là nhà thiết kế thời trang chuyên về đồng phục học sinh. Mặt khác của chị là một trợ thủ đắc lực cho bang Ice Snow (mik sẽ nói về bang này sau) . Rất quý 2 đứa em họ của mik không ai khác là Vũ và Ngọc.

Tại shop của Mai...

- Mừng các tiểu thư trở về. - nhân viên trong shop kính cẩn chào hỏi

- Ukm, chị Mai đâu, chúng tôi cần gấp cô ấy!- Hà Anh lạnh lùng bảo

- Nè, các cô là ai mà dám ăn nói như thế voi quần lí hả? không biết phép tắc thì cút khỏi đây đi. Quản lí ở đây chỉ đc tôi gọi thân mật như thế thôi biết không hả? - một con nhỏ lẻo lét bước lại chỗ tụi nó nói với giọng mỉa mai .

- Thế cô là ai? - Quỳnh mặt đờng đờng sát khí hỏi

- Thì tôi là khách quen. - Nhỏ đó nói với cái giọng chua chát

- Hừ.

- Nè Hải My, em nói gì với em của chị vậy hả? - chị Mai từ trong bước ra nghe vậy thì liền gắt lên.

Profile

Đại Hải My

16 tuổi, kiêu , chanh chọe, phần son đầy mặt, cá tẩn chứ ko ít.

Con gái của giám đốc công tí bất động sản nhỏ trong nước.

- Em c...cu...của ch..chị? - My lấp bắp nói

- ưm, trợ lý, em hủy hết những đơn đặt hàng của Đại Hải My giúp chị? - chị mai găt

- vâng ak. - chị trợ lý trả lời

Nhỏ My nghe vậy thì tức tối ko nói được gì liền bỏ ra khỏi cửa hàng miệng chửi rủa:" được lắm, các người cứ chờ mà coi, hahaha ."

- Máy đưa về sao không báo cho chị?

- dạ tụi em tự về đc mak, chị ui, đồ tụi em đâu ừ ak!- nó phẩn khởi hồi

- ưm đợi chị đi lấy. - nói xong Mai đi vào trong lấy đồ

Trong lúc Mai vào lấy đồ thì điện thoại nó kêu:

Em không ưa anh trao em, bao lời yêu mà anh từng nói cùng ai như vẩn vương

Em không ưa bao con đường, anh từng đi cùng ai giờ bước cùng em không ngại ngần

Em chẳng tin, anh hôm nay chỉ có 1 mình em

Em chẳng tin, anh sẽ luôn bên em chờ em đến muôn đời

Nhưng giờ đây, anh đã trao em trọn mãi 1 tình yêu

Giữa trời mây, anh thầm hát cho em chi riêng mỗi em thôi

I'm the sweetie chocolate

Baby honey chocolate

Are you still my cho-co-lat-te ???

Cho-co-lat-te !!!

I don't like the sweet words that you say to me, you said the same things to her

I don't like the sweet things that you give to me, you gave the same things to her

I don't like her to be your honey baby

I don't like her to be your honey honey bunny

I just want you to be mine and only for me

I just want you to be my honey honey bunny

(Chocolate - Trang Pháp)

- alo.- nó nghe máy

- con gái hả?- mẹ nó ở đầu dây bên kia lên tiếng

- vâng, ko là con chứ ả? - nó nói vui

- ưm, con gái ak con đang ở đâu thế?

- dạ chỗ chị Mai

- ưk, thế lấy đồ nui bảo máy đưa kia đi đâu thì đi, con ở đó đợi mẹ nka, phải làm sao cho tụi nó đi đó nhé!

- nhưng mà mẹ , có chuyện....

Tít tít tít.....

Nó chưa nói xong thì mẹ nó đã cúp máy, nó quay lại thì chị Mai đã mang đồ ra nên vào thử lun, sau khi thử xong thì nó bảo máy đưa kia đi chơi còn nó thì ở lại đợi mama yêu dấu của nó.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Đang đợi mama của nó thì đâu ra 1 cặp tình tứ trông mà muốn ới hết ra đấy chứ, nó nhìn xong mà phải đi hỏi chị trợ lý coi Washington City ở đây, đúng là...

Nhìn con nhỏ đó thì tóc tai bầy sắc cầu vòng, còn trang sức thì coi nào..... đeo cả tạ đấy nha, quần áo thì..... OMG, thiếu vài trăm trọng, cái bụng lồ rồn lõi ruột ra cả đồng, nói chung là... thui không dám kể nữa....

- Anh uiiiiiii, mua cho em bộ này nhaaaaaaaa! - giọng gì đâu mà chua chát

- ukm, để coi cục "tung" của anh thích j nè! - thằng cha kia trả lời (chém cho zui chứ thằng đó tầm tuổi nó đấy)

- chị oi, cho em hỏi World Cup ở đâu ạ? - nó chạy đến chỗ chị Mai hỏi mà tay thì cứ bụm miệng lại.

Chị Mai liếc qua chỗ kia thì liền hiểu và trả lời:

- Washington City đấy hả, ở đây không có hay em ra chỗ con tắc kè hoa nào đó ở đâu đây mà đi nka!

Nó nghe vậy mà không chịu nổi mà cười phá lên, làm người đi qua cứ thầm nghĩ: ôi, cửa bệnh viện Biên Hòa không biết sửa xong chưa nữa?

Đang cười thì chàng trai kia không khỏi thấy lạ mà còn hỏi:

- Này cô, cười gì thế?

- À xin lỗi tại tui không có World Cup mà cười nên đứng đây cười đỡ, với lại tự nhiên còn nhìn thấy đôi tắc kè 7 màu nữa nên tui không nhịn cười nổi....hahaha - vừa nói xong là nó lại cười ha ha như con điên

Thằng đó chưa hiểu gì thì có 1 người phụ nữ bước vào, tầm ngoài 40 tuổi thấy nó cười thì bảo:

- Con làm gì cười dữ vậy, người ta chỉ là không biết phép lịch sự thui mà! - không ai khác mẹ nó

- dạ, hi - nó ngưng cười bảo

- ukm, thay đồ đi, ta đưa con đi tiệc!

- ủa tiệc gì thế ạ? - nó ngơ ngơ

- trời, tiệc gặp mặt đấy chị 2, thằng bố mầy tổ chức để chào mừng mầy trở về đấy, mà 4 g.đ còn tổ chức chung nữa đấy, nhớ chưa! - mẹ nó

Nó hồi tưởng cả 1 lúc rồi thì mới nhớ ra liền Ồ lên 1 tiếng rồi cùng chị Mai đi vào trong chuẩn bị đồ đạc dự tiệc...để lại 2 cái đầu đang bốc khói nghi ngút nể tình người lớn nên không dám nói gì nó.....(hồ hô)

Sau khi mua đồ xong thì nó cùng mama về nhà chuẩn bị dự tiệc

-----oOo-----

Tại nhà chung của 4 g.đ, 6 giờ

- Các con hôm nay đẹp lắm - ba nó lên tiếng khen ngợi

- vâng - đồng thanh

Hôm nay là ngày tụi nó xuất hiện trước công chúng nên cả 4 đứa đều diện thật đẹp vì 5 năm trước tụi nó chưa xuất hiện bao giờ.

Hà Anh: chiếc váy đầm đồ cam, ngang hông thì xòe, phần chân váy bó dạng công sở tôn vẻ đẹp vòng 3 cực chuẩn, đôi cao gót màu kem, tóc uốn nhẹ để sang 1 bên.

Bảo Ngọc: đầm cúp ngực hồng nhạt, điểm ren, xòe ở phần chân váy, đôi cao gót trắng, tóc để xõa nhuộm vàng uốn lộn

Thảo Trang: đầm dây vàng thắt eo, đôi cao gót vàng nốt, tóc tết bím đánh rối để đằng sau.

Như Quỳnh: đầm dài đầu gối cột dây cổ không tay, đôi cao gót màu đen, tóc duỗi thẳng cột một ít tóc tết bím trên đầu để xõa.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Tụi nó đi dự tiệc cùng ba mẹ thì chẳng có gì đáng kể cả nhưng chuyện tụi nó gặp tụi hấn mới đáng kể, tua nhanh nha!

Hiện giờ nó đang đứng nói chuyện với anh 2 nó về việc học hành ở Anh, chuyện của bang té lá từa.....

- Ra ngoài hóng gió không? - Hà Anh đứng cạnh nó thấy không khí bất ổn nên lên tiếng thay cho cái chuyện mà Vũ cứ thao thao bất duyệt la mắng, trách yêu nó vì cái việc đi chơi rùi chế độ ăn uống....bla bla

- Ukm - nó vui mừng hơn hờ

Hiện giờ cả 4 đưa tụi nó đều ở ngoài ban công, Quỳnh và Trang thấy tụi nó ra ngoài nên chạy ra theo lun.

Còn ở bên trong sảnh tiệc , có 4 người con trai đang ngồi nói chuyện với nhau thì tên mặc vest xanh bảo:

- Ê mày, ở đây khó chịu quá, ra ngoài thở đi.

- ukm, đúng đó. - tên vest đen

- chắc zậy quá! - thằng vest xám

- Đi! - một từ kiêu lời nói của tên vest trắng

Mong các bạn đừng thắc mắc 4 đứa đó tên gì, chỉ là 4 anh chàng nhà ta mà thôi.

Vest xanh : Anh Duy

Vest đen: Gia Thiệu

Vest xám : Hoàng Lâm

Vest trắng: Minh Khánh

Tại ban công

- Ủa , chẳng phải 4 tiểu thư nhà họ Lâm Hoàng, Hoàng Thị , Lê Hải, Nguyễn Minh đây sao? - THiệu cười cười

- Đúng đó, thật vinh hạnh làm sao? - Anh Duy

- Sao 4 tiểu thư không vào trong mà ra ngoài làm gì vậy? - Lâm (cha này hỏi thừa, tất nhiên giống mấy anh rùi)

- Ô, thật vinh dự khi được làm quen. - Minh Khánh cười nhếch môi

Rồi các tiểu thư nhà chúng ta sẽ phản ứng như thế nào? Đùa cợt? Vui vẻ? Bực mình? Khó chịu? Mời các bạn đón xem chương 5 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Tiểu thư nhà ta không sao hết, chỉ là thấy không ưa mấy người này thôi!

- ưm, vậy còn các thiếu gia ra đây làm j thế nhở? - Quỳnh hỏi lại

- ư thì hóng mát? - Thiệu

- chúng tôi đâu khác! - Trang

- ưm!

"Rup"

- Mất điện ư? - nó nghi ngờ hỏi không không

- Kì lạ!

"Pằng pằng pằngpằng pằng pằng.pằng pằng "

Tiếng nghe vui tai quá nhỉ? Nhưng đó là tiếng súng... 8 tiếng tượng trưng cho 8 người.....Đèn sáng rồi, cả 4 đứa nó lao vào trong cùng với sự hốt hoảng..

- BA MẸ! - 4 đứa đồng thanh

Phải! Trên sàn tiệc đây là một vũng máu, một vũng máu chứa 8 người, không ai khác chính là ba mẹ của 4 đứa tụi nó. Anh trai nó thì chạy đến ngăn nó lao vào, Quỳnh hốt hoảng không nói nên lời nữa, Hà thấy thế thì rất sợ rất sợ con người vui vẻ hồn nhiên sẽ biến mất...

ĐÚNG! Tụi nó rất rối bời khi bóng xe cấp cứu đã chạy đi, nhưng nhanh chóng trở lại như cũ, cả 4 đứa tụi nó bây giờ mặt lạnh như băng, không chút cảm xúc nào nữa..Trong đầu 4 đứa tụi nó đều đang chung 1 ý nghĩ." Dám động vào bố mẹ chúng ta, các người sẽ không yên phận đâu, để rồi coi, TỬ ĐẠI VAMPIRE QUEEN sẽ trở lại! Nhất định sẽ tìm cho ra người đó và sẽ phải... ĐÈN MẠNG! "

Tử đại Vampire Queen? Đây chính là biệt danh tụi nó khi xưa, 1 cái tên chết chóc lạnh lùng, 4 đứa bọn nó sẽ như thế nào...

Mời các bạn đón đọc chương 6: Trở lại và sự chết chóc

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Sự Trở Lại Và Chết Chóc

P/s: lâu rồi mik ko đăng nên có chỗ nào quên mà mik viết sai mong các bạn bỏ wa! Arigatou

_____oOo_____

Sau khi làm đám tang cho pama xong thì tụi nó cùng về nhà với khuôn mặt lạnh tanh, ko chút cảm xúc...

Tại phòng nó:

Nó ngồi xuống giường bắt chéo chân rồi cầm bức ảnh ở đầu giường lên xem..... Trong tấm ảnh có 4 người: 2 trai và 2 gái, đó chính là gia đình nó, một gđ

hạnh phúc nhưng bây giờ thì sao??? Một g.đ chỉ còn 2 người là nó và Vũ....

- Hừ, ba mẹ ak, con gái của ba mẹ thật bất hiếu phải ko? Con chưa thể báo hiếu cho ba mẹ mà 2 ng đã đi rồi sao.... 2 ng bỏ con sao? Nhưng đứa con gái này và anh trai của mik sẽ giúp cho 2 ng đến Suối Vàng yên bình nhất, vui vẻ đc gì chứ? Con sẽ làm 1 việc giúp ba mẹ lần cuối vậy.. " NỢ-MÁU-TRẢ-MÁU" đơn giản thôi mà. Hahaha - nó ngồi nói 1 mik y chang... (tự kỉ) , giọng nói càng ngày càng nhỏ đi và pha thêm 1 chút khinh bỉ...

Thảo Trang đang ngồi trong phòng hướng đôi mắt về phía cửa sổ ra 1 khoảng không không giới hạn....

Trên khóe mắt bỗng long lanh hơn, tách..tách.... , từng giọt nc trong suốt tựa pha lê chảy xuống cánh mũi...Trang đang buồn lắm, tại sao? Tại sao? Tại sao lại để cô cô đơn thế này chứ? 2 ng thân nhất của cô lại bỏ cô đi vậy sao? Ng mà cô và m.n đợi còn chưa trở về mak.....

Còn Hà Anh - ng lạnh lùng vô cảm vs bên ngoài nhưng đối với g.đ thì ấm áp nhưng bây giờ chỉ còn mik nó và anh trai song sinh, bik làm sao đây...

Quỳnh là con ng vui vẻ hồn nhiên đúng ko? Nhưng đâu ai bik con ng thật của Quỳnh là ntn ngoài 3 tụi nó và g.đ...

_____o0o0o_____

Tối 8h20 tại bar Lovely Way (LW)

Tụi nó ngồi ở 1 chiếc bàn khuất ở trong góc, mỗi đứa đang nhâm nhi 1 li rượu loại mạnh...

Bảo Ngọc: phong cánh teen vs áo sơ mi cột giữa bụng và quần đùi jean.

Thảo Trang: đầm cúp ngực bó trên xòe dưới.

Hà Anh: quần jean dài và áo thun lệch vai.

Như Quỳnh: váy ren ngang đùi và áo thun cánh dơi .

_____o0o_____

Đáng lẽ là mik chưa mún giới thiệu đầu nhưng mà thui cứ giới thiệu trước n/v ms cho m.n chờ cũng đc. hehe

- Hoàng Thảo Tiên (em gái Trang, đang ở nc ngoài)

- Lê Hải Tuấn Anh (anh trai song sinh của H.Anh, đi du học)

Hôm nay chắc Dâu rảnh nên đăng típ thêm chap nữa hen...!

-----o0o0o-----

Tụi nó chỉ ngồi im lặng mà uống rượu ko nói gì thêm,....

Bỗng 1 anh chàng cũng điển trai, tóc nâu vàng chạy đến chỗ tụi nó, thở hồng hộc và nói:

- Chị 2, tụi bang Death Devil (DD) đòi đấu vs chúng ta giành địa bàn ạ...! - dù rất mệt nhưng anh ta cũng phải giữ bình tĩnh để nói.

- Anh Thiên đâu? - giọng lạnh lùng (bik ai ko m.n?) là Hà Anh

- Dạ anh Thiên đang ở bãi đất trống đường EXC để đợi các chị ạ!

- Ukm, coi như hôm nay đừng tay đừng chân một chút cũng ko sao giải khuây thôi! - giọng nham hiểm của.... Quỳnh đó.

- Chuẩn bị! - nhẹ nhưng đầy sát khí của nó

- Nhanh lên hôm nay sẽ vui đấy Minh à. - Trang quay về phía chàng trai kia nói

- Dạ vâng.

Tụi nó ko thay đồ gì cả, mặc như thế luôn rồi đến chỗ thách đấu...(Có lẽ chắc m.n nghĩ Trang và Quỳnh mặc váy/đầm thì làm sao đánh nhau đc đúng chứ? Trang vs Quỳnh mặc sẵn quần đùi ở trong rui mà 2 đứa này dùng súng vs kim châm thì lo gì...)

Hiện giờ tụi nó mỗi đứa chiếc xe moto năng lượng cao đang phóng trên đường vs vận tốc 100 km/h

Khi tụi nó đến bãi đất trống thì có một lớp khói vây quanh khiến ai ở đó cũng phải ho sặc sụa nhưng tụi nó chỉ bật mồm lại mà thui (khói do xe của mấy chị đấy ạ)

1'

2'

3'

1s

2s

3s

Sau 3'3s thì lớp khói cũng tan đi, cả 4 tụi nó thì chỉ cười nhếch môi rồi hừ lạnh 1 tiếng rồi ngồi lên yên xe quay về hướng tụi hấn để xem kịch... Còn tụi hấn thì rất ngạc nhiên tại sao 4 tiểu thư yêu kiều kiêu sa lại ở đây? Ko phải tụi nó là 4 tiểu thư hiền lành, ít nói lạnh lùng kiêu sa hay ko? Còn tụi nó thì chả có gì ngạc nhiên cả vì tụi nó bik tụi hấn chính là trưởng bang Death Devil mà.

- Nek, trưởng bang của các người tới chưa thế? - hấn bình tĩnh lại và quay sang chỗ một tụi con trai hất mặt hỏi . (ko bik hất mặt rùi mặt có bay đi ko ta???)

- Rồi! - tên đứng đầu trong đám con trai đó lên tiếng nhạ , ng đó ko ai khác là Thiên.

-----o0o-----

Profiles:

- Lâm Hàn Thiên - 20 tuổi (em trai Mai và cũng là anh họ của nó) ko bik ai còn nhớ Mai ko? ko nhớ thì xem lại chap 2 nha!

- Hàn Thiện Minh - 17 tuổi (tay phải đắc lực của tụi nó cùng với Thiên, Mai)

-----o0o-----

Mai vít típ nke!

- Tới rùi đó! - Thiên đầu ngơ tụi hấn lại ngu đến mức đó chứ.

- Đầu???- cái mặt ngơ ngơ như cây cơ (à ai đọc câu này cho mik bik cây cơ là cây gì lun ha.)

- trời ơi, người ăn cơm hay ăn cái j để sống thế? -Thiên bây giờ mới ngước mặt lên

- Hỏi thừa, tất nhiên là ăn cơm rùi. - hấn vẫn ngu ngu trả lời

- Vậy tôi cũng ăn cơm. - Thiên nói nhẹ nhàng

Tụi nó đứng xem "kịch" mà muốn phì cười...

- Uk, thì cậu ăn cơm mới sống đc chứ. - hấn nói lại

- Thì cậu ăn cơm, tôi cũng ăn cơm, mà sao....cậu ngu quá trời quá đất z?- Thiên hỏi 1 cách châm chọc cố nén sự tức giận

- ukm

- TRỜI ĐẤT QUỶ THẦN OI! Trưởng ban tụi tui tới thờ 7 đời rùi ak.- Thiên bực mik ôm đầu hết ý chang thẳng tâm thần mới xuất viện trông ngổ làm mất hình tượng dễ sợ

- Where? - sao toàn hấn hỏi ko nhĩ

- Là họ sao? - bây giờ thì Duy lên tiếng kèm theo chỉ tay về phía tụi nó cùng 1 chút ngờ ngàng

- Uk.- Thiên bây giờ mới trở lại điềm đạm và trả lời

- WHAT??? - giờ thì cả 4 tụi hấn đồng thanh cùng vs 2 con mắt thì lòi ra ý chang quả trứng gà và cái mồm thì há to đến nỗi ném cả tấn rác vào cũng được ấy chứ.

Nó chỉ nhếch môi ngoáy lỗ tai rùi tiến lại chỗ tụi hấn

- Giao đầu thế nào? - nó lên tiếng

- Trời, giao đấu giành địa bàn đó cô nương... - Mai chỉ bik bó tay vs con bạn đăng trí của mik

- À quên...rồi đầu đi- nó cũng hơi quê nhưng vẫn phải điền tình trả lời.

Lúc tụi nó chưa đến thì tụi hấn húng đầu lăm nhưng bây giờ hết húng nữa rồi, địa bàn thì kệ xác nó chứ ai con trai nam nhi mà lại đi đánh nhau với con gái đăng này lại với mấy thằng sát gái như tụi hấn thì có mà chết ak! Còn nura, tụi nó còn là tiểu thư nữa chứ, đánh nhau với tụi nó mà gây ra thương tích thì về pama cho nghe vọng cô luôn ấy chứ!. Haizz... rốt cuộc làm sao để hủy bỏ trận đấu đây, đường đường là trưởng bang hội mà lại chịu thua con gái sao...bực mình quá..!

-Bảo Ngọc! - Vũ đầu ra từ xa chạy lại

"phù...may quá, nguoi mau lòi mấy đứa này về nhà đi"- tụi hấn nghĩ thầm

- Sao anh lại ở đây?- nó quay lại hỏi

- Anh đến trễ, anh là bang phó thì làm sao mà không ở đây đc?bộ quên anh rùi hả? - anh nó vừa nói vừa trách yêu em gái

- Ủa z hả? - nó hỏi lại, đúng là đăng trí mà

- ukm, trời oi em gái tuil- Vũ cười buồn nhìn nó

- Còn các người có muốn đầu hay ko?- nó quay lại hỏi tụi hấn

- Tất nhiên rồi - hấn ưỡn ngực tự tin nói (y chnag ocn gái đồng đánh)

Sau đó 4 đứa tị nó lao vào đánh tới tấp, tụi hấn không muốn gây tiếng nam nhi mà đi đánh con gái nên không kịp đỡ lại...

Và tình trạng hiện giờ là tụi hấn nằm lăn quay trên đất(ngu ko đánh lại) . Tụi đàn em thấy thế định xông lên nhưng thấy đại ca bị vậy liền quay gót chạy mất dép ko kịp quay lại lấy.

- ầy chà chà, sao hôm nay các anh yếu thế nhĩ? bình thường ghê lắm cơ mà, mới đánh có 1 cái ak! - NHư Quỳnh đi lại hỏi trêu

Sau khi đánh xong thì tụi đàn em của hấn hai mắt lòi ra lun òi....Không phải chứ? Lão đại của họ yếu như thế sao? Thua cả con gái? Khoan đã, họ chưa từng thấy bọn hấn đánh với con gái bao giờ đánh nhau với con gái vậy thì thua đúng rồi...!!! Còn tụi nó, đẹp quá mà, sao tụi hấn nỡ ra tay được chứ? Hiều ròi, là... tiếc gái đẹp!! Hờ hờ

- Xong việc, từ nay các người đừng có mà đụng chạm đến chúng tôi nữa! Về thôi! - Trang nói đồng thời lấy tay chỉ vào bọn hấn.

- Ukm, anh Thiên, chúng ta về thôi, anh Vũ! - nó nói rồi quay đầu hướng thẳng về phía xe mô tô

- Ukm- cả bọn đồng thanh

Tụi nó mỗi đứa 1 chiếc rồi phóng đi về nhà. Thiên về nhà Mai, Vũ về cùng với tụi nó.

Còn tại chỗ tụi hấn thì

Bọn hấn đứng dậy, lấy tay phui phui quần áo, rồi bắt đầu thông thả đi về phía xe, đang đi thì hấn quay đầu lại nói với tụi kia:

- Không định về à, định chôn chân hả?

-Không phải nhưng..... - tụi đàn em thoát khỏi tình trạng đơ thì nói trả lời

- Đùng hỏi!!! - tụi kia đang nói thì bị Duy cắt đứt

Tụi đàn em chỉ biết nghe theo rồi "nhỏ" chân đi về.Tụi hấn cũng mỗi đứa chiếc xe rồi về luôn.

Tại nhà nó:

- Các tiểu thư, đây là hồ sơ nhập học và một số thông tin về tổng quát học sinh của trường ! - quản gia đi lại chỗ sofa tụi nó đang ngồi nói rồi đưa cho tụi nó một tệp giấy dày cộp.

- Cháu cảm ơn, bác đi làm việc hay đi nghỉ đi ạ! - nó nói vui vẻ trở lại

- uk. - nói rồi bác quản gia đi vào trong.

Tụi nó bắt đầu mở thông tin trường ra xem, rồi nở 1 nụ cười bí ẩn:

- Ngày mai chúng ta có chỗ chơi rồi! - nó nói xen chút hứng thú

- Uk, trường Lâm Hoàng này sắp có trò vui rồi - Quỳnh cười thích thú

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Trường Lâm Hoàng là ngôi trường không phân biệt giàu nghèo, chỉ cần đạt điểm trên chín phết và có học bổng cao là có thể vào học. Đây là ngôi trường do ba mẹ nó xây dựng nên mang danh với cái tên Trường THPT Lâm Hoàng, điều này rất ít người biết, chỉ có gia đình 4 đứa nó biết thôi. Vì vậy khi vào ngôi trường này, lúc đầu tụi nó muốn cải trang để không ai biết nhưng mấy trò đó xưa rồi, lỡ nếu quên hóa trang là chết. Vì vậy tụi nó sẽ vẫn để khuôn mặt ấy mà đi học, nếu có ai kiểm chuyện thì không phải rất vui sao? Đó chính là trò chơi có giới hạn cho những ai kiểm chuyện với nó và đó cũng là những thứ tụi nó cho là vui....

Sáng 6h20 , tại nhà riêng của 4 đứa nó:

Tụi nó đang ngồi ăn sáng để chuẩn bị đi học, hôm nay cả 4 đứa đều mặc đồng phục trường trông rất nữ tính.

Đồng phục trường là chiếc áo sơ mi trắng thắt nơ đỏ trên cổ, váy ngắn ngang đùi caro đỏ đen cùng với chiếc áo vest khoác nữ bên ngoài cùng tông với màu nơ.

Không biết hôm nay là cái ngày trời xui quẻ khiến gì mà thường ngày tụi nó toàn cột tóc, không cột búi cao thì cột lệch vậy mà hôm nay cả 4 đứa không hện mà cùng nhau xả tóc.

Nó thay đổi tên là Lâm Hoàng Thiên Băng, mái tóc dài qua vai một đoạn tia hơi phồng nhìn vào thì y như là 1 cô gái trưởng thành.(đúng thế đó)

Thảo Trang với cái tên Hoàng Tuyết Băng, mái tóc quăn lộn phần đuôi dài ngang lưng xả ra cùng với phần mái chéo trông rất cool.

Hà Anh đổi tên luôn là Lê Hải Nguyệt Băng, mái tóc duỗi thẳng cùng với mái lá được vén lên gọn gàng trông như là cô gái trưởng thành nhưng pha chút lạnh lùng vậy đó.

Quỳnh đổi tên lại là Nguyễn Minh Hải Băng, mái tóc ngang vai cùng với mái ngố sành điệu trông cực kì dễ thương lun!

À thì ra tụi nó không thay đổi về bề ngoài mà chỉ thay đổi tên thôi.Hay thật! Bộ tứ Băng xuất hiện rồi, mọi chuyện sẽ ra sao, các bạn cùng đón đọc chương tiếp theo nhé! Mong mọi người ủng hộ, mình cảm ơn nhiều!

Chủ yếu chap này chỉ là giới thiệu đôi chút về sự mới mẻ của tụi nó, hơi nhảm tí, mong mọi người vẫn tiếp tục ủng hộ và cho mình thêm ý kiến để mình có thể nhanh chóng hoàn tất câu truyện.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Tụi nó cùng đi xe riêng đến trường, Trang cầm lái.Lúc đầu thì định là nó cầm nhưng sợ phải đi thăm "viện trắng ô-xi" nên thôi.

Trước cổng trường Lâm Hoàng:

Kết....ttttt

Tiếng xe ô tô thắng gấp làm suýt nữa thì cả 4 người trong xe "tan đầu" .

Mọi người trong trường đều hướng mắt về chiếc xe đó,

1s

2s

3s

4s

5s

Ba người trong xe bước ra với 1 bộ đồ vô cùng "mát mẻ"

Nó- một cái kính râm bản to đeo che gần hết khuôn mặt, cái khẩu trong hồng hồng hình Hello Kitty, mặc 1 chiếc áo khoác, trên đầu vừa đội mũ lưỡi trai vừa đội mũ áo khoác. Còn Quỳnh và Hà Anh thì y chang như nó, chỉ khác mỗi màu sắc thôi.

Hà Anh tuy rằng rất ghét nhưng vẫn phải mặc đồ để đỡ bị lũ ruồi muỗi nào đó ngoài kia soi mói.

Phía xa xa gần gần chỗ tụi nó đang đứng, có một cô gái trẻ đẹp đi đến chỗ tụi nó:

- Các cậu đến rồi à? Thời tiết hôm nay ớn mà, các cậu trông nóng quá đấy! - cô gái nói vui vẻ rồi nhìn lên trời rồi quay qua tụi nó nhìn chăm chăm.

Và... mọi người ở đây cũng được "mở rộng tầm mắt" nhìn tụi nó à lộn nhìn cô gái và tụi nó với ánh mắt ngạc nhiên. Sao chứ? Hotgirl của trường mà lại quen với mấy nhóc "thời tiết kì dị" này chứ!?

Có ai đoán được cô gái này là ai không? Các bạn nhớ đón đọc tiếp chương sau nhé! À, từ nay mình sẽ gọi tụi nó với các tên đã đổi là Thiên Băng, Tuyết Băng, Nguyệt Băng, Hải Băng nhé!

Hẹn gặp lại! Có ai đoán được cô gái trong chap trước là ai chưa? Cùng tìm hiểu nha!

Nó nghe Như Hà nói thế thì nói lại một câu mà chẳng ăn nhập với câu của Hà chút nào cả:

- Dẫn tụi tớ đến phòng hiệu trưởng!

1...2...3s

Sau 1 hồi suy nghĩ phân tích thì Hà liền nói:

- Ừ nhưng Trang đâu?

- Tớ đây này! - Trang đi từ xa lại nhưng không ăn mặc kiểu như tụi nó mà chỉ đeo trên vai một cái balo con thỏ và cầm tay 3 cái balo nữ khác và vẫn mặc đồ nữ sinh bình thường.

- À , nhanh lên, chúng ta đi đến phòng hiệu trưởng! - Hà gọi lớn

- Ukm, nói nhỏ mồm cái. - Trang đến ném cho mỗi đứa nó 1 cái balo rồi quay lại nói với Hà

-Uk! - Hà nói vui vẻ rồi dẫn tụi nó đi đến phòng hiệu trưởng

Giờ thì sao ta....học sinh trong trường mất chữ O mồm chữ A hết luôn, à chỉ có con trai thôi chứ con gái thì cứ xì xào xì xào gì gì đó đó, nào là:

- Ai thế, con nhóc đó đẹp đấy chứ! Nhưng đâu bằng tụi mình.

- Học sinh mới à, trường mình đổi Hotgirl đi là vừa!

- Đồ chánh chộc, thể nào cũng bày đặt lên mặt cho mà xem!"

Bla bla blo blo.....Nhiều quá xá kẻ.

Quay lại với tụi nó thì hiện giờ tụi nó đang ở trước cửa phòng Hiệu trưởng:

Cốc...cốc...cốc.....Nó lịch sự gõ cửa

- Mời vào! - Bên trong có tiếng nói của đàn bà vọng ra

Tụi nó cùng đi vào, người đàn bà ngồi làm việc thì nghe tiếng mở cửa cũng hạ kính xuống nhưng:

- Các cô là ai thế hả? - bà nói nghiêm nghị
- Di Hiền à, là tụi con đây! - Quỳnh vừa cởi áo khoác vừa nói
- Phù... các con làm di hết hồn! - di Hiền nói
- Di ơi, các cậu ấy sẽ học chung với con chứ? - Hà chạy lại chỗ di Hiền liền nũng nịu
- Không được, nếu các con học chung với nhau thì chắc di không biết phải nghe lời phản nản của giáo viên lớp đó bao lâu nữa!
- Nhưng mà... - Hà định nói gì đó
- Được rồi, Hà và Quỳnh học chung lớp với nhau, Hà Anh thì học riêng đội Tuấn Anh về rồi đi cho học chung, còn Ngọc và Trang thì học chung lớp! - di Hiền nghiêm nghị nói
- Khối nâng cao là khối mà Hà học cũng là khối Vip, có tổng 5 lớp Vip của trường, khối 11 có 3 lớp, khối 12 có 2 lớp, Hà và Quỳnh học 11-A1V, Hà Anh học 11-A2V, Ngọc và Trang học 11-A3V. Hà dẫn các bạn về lớp đi!- di Hiền hướng dẫn rồi kêu Hà dẫn tụi nó về lớp

TRước khi đi thì nó quay lại:

- Di, từ nay tụi con là bộ tứ Băng nhé!

Di Hiền mỉm cười hiểu ý, Hà nhìn hơi không hiểu nhưng nhớ ra gì đó thì cũng mỉm cười!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Tụi nó cùng nhau đi lên khối 11 Vip , trong lớp 11-A1V:

Rầm...rầm...rầm...

Lớp ồn quá mà, cô giáo hiền quá không quản nổi đành dùng "vũ khí" vậy:

Im phăng phắc...

- Được rồi các em, hôm nay lớp chúng ta có bạn mới, vào đi em! - khá hài lòng với tình trạng lớp hiện giờ nên cô tiếp tục nhẹ nhàng nói đồng thời quay ra phía cửa gọi Băng vào

Phía cửa lớp, một cô gái đẹp từ đầu đến chân trên vai đeo ba lô lạch l bên thông thả ung dung bước vào.

Cả đám con trai được 1 phen "kinh hoàng" , tụi con gái thì có đũa ghen không thích nói, đũa thì nói tùm lum:

- Ê, nhỏ đó có phải con nhỏ lúc sáng mặc đồ đầy người không vậy?

- Ủa, hình như thiệt á!

- Mặc vậy để làm gì vậy, gây sự chú ý à?

-Nhìn nó quen quen ấy..

Rầm..rầm

- Thôi nào các em, được rồi em giới thiệu đi!

- Dạ, em tên là Nguyễn Minh Hải Băng, rất vui được làm quen ạ! - Hải Băng tươi cười giới thiệu

Có ai thắc mắc tại sao Quỳnh và Hà là hai chị em sinh đôi mà không ai thấy giống nhau không? Tại vì thật ra nói là hai chị em sinh đôi nhưng thật ra là lúc đẻ là Hà ra trước, mẹ hai người đang mệt nên hoãn lại ngày mai đẻ nên tiếp nên hai người hoàn toàn không giống nhau với lại hai người khác trứng nên không giống nhau cũng phải thôi!

Hải Băng được xếp xuống ngồi chung với Hà, vì Hà thích ngồi một mình nên chỗ bên cạnh Hà được Hải Băng chiếm.

Còn bên dưới đang có một chuyện rất chi là "có duyên" ...

Có 1 thằng con trai đang nằm gục đầu xuống bàn, mắt nhắm hờ..

Hải Băng thấy vậy thì quay sang hỏi Hà:

- Nè chị, sao tên ở dưới nhìn tức cười thế, cô giáo không nói gì à?

- Há? Mà cô đi rùi mà, 2 tiết đầu tự học.

- Uhm, sao hần ngủ vô duyên vậy???

- Ủ, tên đó c....

- Tui có duyên đâu mà cô nói tui vô duyên??? - tên đó bỗng cắt ngang câu nói của Hà.

- Thì không có duyên người ta mới gọi là vô duyên, hay nhĩ?? - Hải Băng nói giọng châm chọc

- Đờ hơ nữa nào ngồi trên rãnh nợ toàn để ý người khác để kiểm chuyện soi mói! - hần không vừa cũng đáp lại luôn.

- Ủ, tui kiểm chuyện còn cậu thì đi hóng chuyện! Haha - Hải Băng đáp lại tiếp

- Hừ...

- Không chấp tiểu nhân. - Hải băng nói xong câu đó cho hần rồi quay lên tán chuyện với Hà

Cả lớp nhìn Hải Băng với ánh mắt trầm trồ ngạc nhiên vì trước đến nay đâu có ai cãi lại hần mà bây giờ một cô gái mới vào học mà đã làm hần cứng họng. Bái phục! Bái phục!

Hết chuyện mở đầu của Hải Băng, chap sau sẽ là của 1 trong ba người còn lại! Ai muốn kể về Thiên Băng, Tuyết Băng hay Nguyệt Băng trước thì comment ở dưới nha! Cảm ơn các bạn đã ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Đầu tiên cho mình xin lỗi các bạn vì sự chậm trễ khi ra chap này, nhưng mong các bạn vẫn sẽ đọc tiếp truyện của mình và cho ý kiến!

Tóm tắt lại phòng quên:

Sau khi tang ba mẹ xong thì 4 cô nàng :

Bảo Ngọc (Thiên Băng)

Thảo Trang (Tuyết Băng)

Như Quỳnh (Hải Băng)

Hà Anh (Nguyệt Băng)

Cả 4 tụi nó đều vào học trường Lâm Hoàng - một ngôi trường do ba mẹ nó (Ngọc) xây dựng nên, do di Hiền làm hiệu trưởng, phụ trách tổng quát toàn trường. Do tụi nó mang "chút" tính "hoi quậy" nên di Hiền xếp cho tụi nó vào 3 lớp riêng khối 11 : Hà và Quỳnh (H.Băng) học chung 11-A1V ; Hà Anh (N.Băng) học 11-A2V ; Ngọc (Thiên Băng) và Trang (Tuyết Băng) học 11-A3V.

* Do các tên lớp hơi dài mà cũng khó viết nên từ nay mình viết là 11a1, 11a2, 11a3 luôn nhá, 3 lớp Vip của trường , từ 11a4 đến 11a10 là các lớp dành cho những học sinh khác. Vậy nhá!

TRỞ LẠI TRUYỆN NÀO!

Cùng lúc khi Hải Băng nhận lớp thì Nguyệt Băng hiện giờ cũng đang chuẩn bị nhận lớp, từ đầu có 1 người con trai khá trẻ (chắc mới về trường) bước lại gần chỗ cô, liền mỉm cười chào hỏi:

- À , chào em, em là Lê Hải Nguyệt Băng đúng chứ?

Không nói gì Hà Anh chỉ khẽ gật đầu

- À vậy đợi tôi một lát, tôi mới về trường nên cũng phải chào hỏi học sinh trong lớp đã. Phiên em đợi nhé! - cậu ta gật đầu ngượng ngùng

Cậu ta đi vào, một khuôn mặt tuấn tú khá bảnh trai xuất hiện trong lớp nhưng cũng chẳng làm ai ghen tị hay ngưỡng mộ gì cả, chỉ nhìn rồi im lặng mà thôi.

Tụi con gái sợ mất hình tượng nên chỉ thầm khen trong lòng: " Ôi ai mà đẹp quá vậy nè! " " Ai vậy nhỉ? Đẹp quá đi, mình cũng thuộc dạng đẹp, nhất định ảnh sẽ là của mình" bla bla.....

Khẽ ho nhẹ vài tiếng, cậu ta bắt đầu lên tiếng:

- Ah, chào các em, tôi là giáo viên mới chuyển về trường, tôi tên là Đại Hải Hoàng, rất vui được làm quen! - mỉm cười cậu giới thiệu

- Lớp chúng ta hôm nay cũng có 1 bạn mới nữa, vào đi em! - sau khi nói xong cậu hướng về phía của ý gọi Nguyệt Băng vào

Cô thông thả đi vào, vừa vào đến lớp thì dường như có cái gì đó kích động cái lớp này liền trở nên ồn ào:

- Nó là ai thế? Nhìn trông quen lắm, hình như là tiểu thư nhà Lê gia hay sao ý?

- Gì chứ? Là tiểu thư họ Lê Hải đấy sao?

- Thật là đẹp tuyệt trần đó nha, đúng không hở danh là Lê tiểu thư

- Đẹp gì chứ? Chắc chắn là có dùng mấy loại mỹ phẩm gì gì đó chứ gì? Xùy xùy...

Bla....bla.....blo..... Cứ hết lời này đến lời khác bình luận về cô gái kia khiến thầy giáo gần như loạn cả lên, liền cố gắng giữ lớp trật tự:

-Thôi nào các em, em giới thiệu về bản thân đi chứ! - sau đó quay sang cô gái

Cô đang định nói thì một đứa học sinh nữ ở dưới đứng lên, hỏi khá to:

- Cậu là tiểu thư Lê gia, tên Lê Hải Hà Anh đúng không?

Cô gái khẽ cười nhạt, không muốn phủ nhận cũng không muốn chấp nhận nên đành phải nói:

- Tùy bạn nghĩ thôi, mình tên Lê Hải Nguyệt Băng!

- Ủm, vậy được rồi, để coi - vừa nói vừa nhìn quanh lớp nhằm kiếm chỗ cho Nguyệt Băng - à kia rồi, em xuống chỗ đó ngồi nhé! - thầy chỉ tay xuống chỗ bên cạnh người con trai đang nằm "ngủ"

Nguyệt Băng chỉ liếc nhìn 1 cái rồi đi xuống chỗ ngồi. Người con trai đang nằm trên bàn cảm giác có người ngồi cạnh liền bật dậy:

- Cô là H.....

Nguyệt Băng nhanh chóng "suyt" để không bị lộ tên thật, quay lại liền bảo:

- Từ nay gọi tôi là Nguyệt Băng, được chứ? - Nguyệt Băng nhử mày nhìn tên con trai ngồi cạnh

- À được rồi tiểu thư, Hoàng Lâm tôi sẽ nhớ! - giọng nói pha chút trêu ghẹo

Nguyệt Băng hừ lạnh một cái rồi lấy sách ra ngồi đọc.

Chỉ đơn giản vậy thôi??? Cứ từ từ, lúc đắng cay nếu thêm đường thì sẽ ngọt ngào mà nếu ngọt ngào mà làm cháy nó đi sẽ thành sự đắng đậm, rồi mọi chuyện sẽ xảy ra, mời các bạn đón đọc tiếp chương 11 nhé!

Để góp vui cho mỗi khi đọc xong một chap, mời mọi người cùng mình giải đố nhé!

Cái gì mà đi thì nằm, đứng cũng nằm, nhưng nằm lại đứng?

Câu này có vẻ dễ, nếu muốn mọi người trả lời dưới phần comment nhé. Mình sẽ cho đáp án vào chap sau. Hẹn gặp lại!

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Thật sự xin lỗi vì sự chậm trễ này. Lâu rồi mới viết lại không biết còn nhớ hông =.= Và đáp án của câu hỏi trước là : Bàn chân ~ chúc mừng các bạn trả lời đúng ~

Ai không nhớ tên coi lại chap 10.

Thiên Băng và Tuyết Băng nhanh chóng đi lên 11a3, lúc bước vào lớp thì chưa thấy cô nên hai đứa nó tìm cái bàn trống cuối lớp rồi ngồi xuống luôn. Cả lớp cứ ngơ ngác nhìn hai tụi nó đi vào mà không nói được gì. Sau đó thì một bạn nam đứng lên lại chỗ tụi nó, cậu ta nhanh chóng nói:

- Đây hai cậu, hai cậu là ai? Sao lại tự do vô lớp người khác như thế? Lại còn tự tiện ngồi nữa chứ, nếu không có việc gì thì mời hai cậu đứng lên và ra khỏi lớp. - Cậu ta nói một lèo mà lòng tiếc hùi hụi, tự nhiên mời hai người đẹp ra ngoài cũng tiếc lắm chứ =.=

Nó thì ngồi im không nói gì, còn Tuyết Băng thì đứng lên, bằng giọng nhẹ nhàng ngọt ngào nói:

- À chào cậu. cho hỏi cậu tên gì? Là ai ở đây? Chúng mình vào có liên quan đến đời sống của cậu ư? Có đụng chạm đến thân xác cậu ư? Cậu nói coi, chúng mình có lỗi gì à ? - Tuyết Băng cũng nói thêm một lèo =.=

Một người con gái khác đứng dậy:

- E hèm, cậu ấy tên Minh, là lớp trưởng của lớp, còn mình đây là Lulu Mỹ, lớp phó của lớp. - giọng nói pha chút mỉa mai

Thiên Băng khẽ nhếch môi một cái, từ ngoài một cô giáo trẻ đi vào. Cô nhìn quanh lớp rồi nói :

- Cô xin lỗi lớp, hôm nay cô bận việc nên lên trễ, à Thiên Băng và Tuyết Băng lên đây nào. - cô nói nhanh mà hiền hòa, nhẹ nhàng như gió thổi hiu hiu rồi nhìn về phía cuối lớp. - À Minh với Mỹ, hai em ngồi đi.

Hai đứa kia ngồi về chỗ, nhìn về phía tụi nó =.=

Cả lớp nhìn quanh lớp một hồi rồi hướng mắt về phía hai đứa nó. Hai đứa nó nhanh chóng bước lên bục giảng, và :

- Mình chưa giới thiệu, mình là Tuyết Băng, học sinh mới của lớp. Xin chào - Tuyết Băng tươi cười

- Thiên Băng, xin chào. - nó nói nhanh chóng lạnh lùng

Cả lớp bắt đầu xì xào này nọ tùm lum, chủ yếu là về hai đứa nó. Bây giờ hai tên con trai góc lớp mới ngửng mặt lên (này giờ ngủ), chắc ồn ào quá. Hai tên này mới nhìn lên trên bục, thấy hai tụi nó thì mắt mở to ra, hết sức ngạc nhiên. Hai đứa nó nhìn về hai tên này, khẽ nhui mày, rồi nhanh chóng đi xuống qua bàn hai tên đó, nhanh chóng nói:

- Im lặng và giữ bí mật. - nó lạnh giọng nói.

Rồi tụi nó đi về bàn và ngồi xuống. Hai tên đó không ai khác là Minh Khánh và Anh Duy, hai tụi hấn ngơ ngác nhui mày rồi khẽ giãn ra từ từ như đã hiểu, liền im lặng và gục xuống ngủ tiếp...

Buổi học bắt đầu, cô giáo ở trên vẫn giảng bài, hai đứa nó thì ngồi về về gì đó, hai tụi hấn vẫn ngủ.

À bàn tụi nó sát bên cạnh bàn tụi hấn nhak ^^

Câu hỏi kì này đây : Con gì càng nhỏ càng to ?

Dễ dễ lém lun ý ~~~ Chúc các bạn nghỉ hè vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Reng...reng...reng... Cuối cùng giờ ra chơi cũng đến, tụi nó tụ nhau lại rồi phóng thẳng đến đâu đó. Còn tụi hấn nghe ồn ào thì mới "ngoi" đầu dậy. Ôi chội ôi, phải nói là hình tượng của tụi hấn bay theo những giấc mơ hết rồi. Hấn bước ra khỏi lớp thì gần như mọi ánh nhìn đều đổ dồn lên hấn, mái tóc đen hơi nâu của hấn bù xù, tay thì cứ gãi gãi cái đầu, nguy cơ thành tổ chim == Con gái thì cứ trầm trồ khen ngợi hấn: - Nhìn kìa, anh Khánh đẹp trai quá đi mất - nữ sinh 1 mắt sắp lồi ra thành hình trái tim

- Wow anh ý mới ngủ dậy kìa, thật vinh dự khi được ngắm anh ý như vậy nha. - nữ sinh 2 chấp tay trước ngực nhìn chăm chăm nói

- Chẳng phải thằng Khánh lớp bên cạnh sao, ôi trời nhìn như thằng mới xuất viện á. - nữ sinh 3 khoanh tay đứng nhìn

- Nè! Câm miệng mày lại đi! Sao lại nói - nữ sinh 1

- Mặc kệ tao đi. - nữ sinh 3 bỏ đi

Bla....bla.... đa số là lời khen ngợi...

Còn ba thằng kia cũng chẳng khác gì mấy, đi đâu là đồng người đơ ở đó, tụi hấn chẳng thèm để ý làm gì, dù sao cũng quen rồi, thế là tụi hấn tụ nhau lại rồi đi thẳng về hướng sân sau trường. Lí do tụi hấn đến đây là vì chỗ này yên tĩnh, ít người lui tới nên là nơi thích hợp để tụi hấn tiếp tục "công việc" cao cả là.... ngủ.

Tụi hấn đi ra sân sau thì nghe tiếng xột xoạt gì đó ở đâu đây, tụi hấn nhìn nhau nói nhỏ:

- Ê ê tụi mày, nghe tiếng gì không ? - Anh Duy

- Có có, hình như ở góc kia kìa. - Hoàng Lâm chỉ chỉ về phía bụi cây đang rung rung

Hấn nhìn rồi đi thẳng tới chỗ bụi cây... tụi kia nhìn nhìn rồi cũng đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 13

Tụi nó thì cứ hi hà hi hục....Tụi hấn bước đến nhìn xuống bụi cây làm khuất ánh sáng, tụi nó thấy tối tối thì ngẩng đầu lên - Ô ồ, không biết các tiểu thư làm gì ở đây vậy nhĩ ? - Gia Thiệu cười cười nói

- Thế các thiếu gia làm gì ở đây vậy ? - Tuyết Băng nhao nhả đứng dậy nói

Ba đứa còn lại cũng đứng dậy.... nhìn tụi hấn một lát thì nghe tiếng vo ve đâu đây

- À thôi, tụi tui đi trước nhá, các anh cẩn thận nhe - nó cười nói rồi

- CHẠY - cả bốn tụi nó chạy nhanh khỏi sân vườn.

Chạy được lên đến hành lang trước lớp thì tụi nó dừng lại thở hì hục. Và cũng thấy tụi hấn đang chạy giữa sân trường, theo sau là một đàn ong.

May mắn sao tụi hấn thoát được, lũ ong thì cứ bay quanh sân trường bu bám hết nữ sinh này đến nam sinh khác, người bị đốt đỏ cả mặt, tay chân nổi đỏ cả lên... Đứng trên nhìn mà tụi nó cười không ngưng

- Ahahahahahaaaa

- Dễ sợ thiệt chứ, tao không ngờ mày đầy Ngọc.. à quên ... Thiên Băng chứ. Hahaha - Hải Băng cười lớn

- Tao không biết bộ tứ Băng này sẽ như vậy được bao lâu. - Thiên Băng cười nhạt

- Có lẽ... một thời gian thôi... nhì ? - Nguyệt Băng nhìn vào khoảng không mà nói

- Tao thật sự rất muốn... rửa hận. - Tuyết Băng cười

- Bây giờ chúng ta là Tứ Băng, phải không, khi trở lại thì để tính sau, vui chơi đã, nhé ? - Hải Băng mỉm

Bốn đứa nó đồng ý gật đầu.

Giờ thì lũ ong cũng tan đi hết, nhìn ai ai cũng nổi nốt đỏ đầy người mà thấy thương làm sao ! May cho các bạn ở trên lầu không bị sao cả :33 Tụi hấn sau một hồi lẫn mò cũng lên chỗ tụi nó:

- Là các cô làm à ? - Hấn rõ vẻ bức mình

- ... Hmm... có thể - Tuyết Băng nhìn bộ mặt bị ong đốt của tụi hấn mà buồn cười

- Gì chứ ? Các cô tính chọc tức tụi này à ? - Hoàng Lâm bức mình

- Cái gì cũng có giới hạn nhá, có thể do tụi này làm nhưng có gì chắc chắn là tụi này làm hả ? - Hải Băng nhìn chằm chằm nói

- Chứ sao nữa - Gia Thiệu nhếch môi nhìn - Không phải là gây sự chú ý chứ ?

- Là tụi này thấy có gì tròn tròn, lại đó lấy cây chọc chọc thì biết là tổ ong, nên tụi này chạy trước, cũng đã nhắc các anh cẩn thận. - Nó giọng nói như không có chuyện gì cả.

Tụi hấn nhìn rồi bỏ đi, có vài đứa con gái gần đấy liếc nhìn tụi nó rồi cũng vênh mặt đi qua.

- Wa wa, nói dối không chớp mắt luôn. - Hải Băng nhìn

- Không cảm xúc cơ - Tuyết Băng cười

- Lên level - Nguyệt Băng

Nói chuyện một hồi cũng vào lớp, bắt đầu với ba tiết học cuối...

.

.

.

.

Cuối cùng cũng hết ba tiết học nhàm chán, tụi nó nhanh chóng lấy xe ra về có cả Hà nữa. Đói bụng nên tụi nó và Hà rủ nhau ra quán kem ăn...

Tại quán kem ICE

Tụi nó chọn bàn gần cửa sổ gọi kem rồi nói chuyện

- Thấy thế nào, có gì vui không ? - Hà nhìn

- Chị biết rồi mà - Hải Băng cười

- Vụ ong đó, may mà ở trong lớp, không thì thôi nhì, nghe nói mấy đứa có bốn tên con trai kiểm chuyện à ? - Hà nhìn cười cười

- Là bốn thiếu gia nhà Trần, Dương, Vương, Bạch - Tuyết Băng ăn một muỗng kem rồi nói

- Ổ Ổ - Hà gật gù
- Học ở đây cũng tốt, chơi đùa một chút vậy cũng vui, sắp tới có chuyện vui rồi - Nó ăn kem cười nói
- Chuyện vui ?
- Ừm, chắc chắn sẽ có một tụi con gái tự xưng là Fan của bốn tên đó và đến kiểm chuyện với tụi em - Hải Băng

búng tay

- Hề ? Thật sao, mà tụi hần cũng có antifan đó - Hà nói
- Ý cái này lạ, cũng có ạ ? - Hải Băng hỏi
- Cũng vui đó, antifan bốn tên đó à ? Trơ lí tốt - Nguyệt Băng cười lớn - hahaha
- Mà định làm gì - Nó nhìn
- Không, tao nói vậy - Nguyệt Băng nhún vai

Leng Reng.. tiếng cửa ra vào kêu lên, có hai cô gái mặc đồng phục nữ sinh trường Lâm Hoàng đi vào, nhìn trông khá nhanh nhẹn. hoạt bát. Hai cô gái đó đi qua nhìn tụi nó rồi chọn một cái bàn cách đó không xa nói chuyện. Tụi nó cũng nhìn nhưng nhanh chóng chuyển tầm hướng, tiếp tục nói về buổi học đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

----- * Profile * -----

1. Đại Hải Hoàng :

26t, anh trai Đại Hải My, là một người thương em gái.

Hiền lành trái ngược với em gái. Là giáo viên chủ nhiệm lớp Nguyệt Băng.

2. Luru Mỹ

16t, cùng lớp với Thiên Băng và Tuyết Băng, là bạn thân của Hải My, luôn coi thường tụi nó, hay lên mặt.

Con gái tập đoàn Luru Gia, một chi nhánh của công ti ba nó.

3. Huỳnh Đức Minh

16t, cùng lớp với Thiên Băng và Tuyết Băng. Lớp trưởng chăm chỉ, học khá, quý mến Thiên Băng và Tuyết Băng.

Con gia đình khá giả.

4. Kim Oanh Kiều

16t, cùng lớp với Hải My 12a4, bạn thân của Luru Mỹ và Hải My, thích kiêu ngạo mà cứ tỏ ra nguy hiểm. Ghét tụi nó.

Con gái của giám đốc nhân sự của tập đoàn Luru Gia.

Hà thì kêu là bận việc làm thêm nên đi làm, còn bốn đứa đi về nhà.

Đi về nhà, mỗi đứa một phòng, cứ suy nghĩ về việc công ti ba mẹ tụi nó hỏi trước. Thế là cả bốn đứa không hẹn mà đi ra ngoài. Cả bốn gặp nhau và

cùng đi ra phòng khách :

- Tụi mày ... - nó nhìn ba đứa kia hỏi

- Chắc giống nhau hết mà. Công ti Lâm Hoàng đã có anh Vũ quản lí tạm thời cùng trợ lí của bác trai rồi. - Trang điềm đạm nói

- Còn tập đoàn Hoàng Thị - Trang cúi mặt

- Cả Lê Hải và Nguyễn Minh, cũng chỉ đang ổn định tạm thời vì chưa có dự án quan trọng. Rất nhiều người đang lăm le vị trí chủ tịch của ba tập đoàn này.
- Quỳnh ôm gấu bông nói

Nó gật gù, cả đám im lặng. Chỉ còn một cách.....

- Chúng ta đã được học quản trị kinh doanh - cả 4 đứa đồng thanh

Tụi nó mỉm cười, tụi nó sẽ làm chủ tịch trong im lặng, một cách âm thầm nhất. Tối hôm đó, các trợ lí giỏi nhất của bốn tập đoàn đến nhà tụi nó cùng với cả anh 2 nó. Anh 2 nó giao cho bốn đứa nó bốn cái laptop và bốn cái ipad. Laptop để sử dụng ở nhà, ipad thì mang theo. Tất cả đều được lưu trữ những thông tin quan trọng của bốn tập đoàn, anh 2 giao cho mỗi đứa xong thì bảo :

- Anh tin tưởng vào cả bốn đứa, việc học anh biết mệt nhưng không thể để công ti phá sản được. Chúc các em thành công và may mắn.

Đúng lúc Hà về cũng nghe thấy, đi vào cười nói:

- Và tao, sẽ là trợ lí của tụi mày, có gì cần cứ gọi.

Tụi nó gật đầu, mỉm cười và nhận từng trợ lí của ba mẹ tụi nó.

Tiếp đến sẽ là những cuộc đối đầu trên thương trường đầy mãnh liệt của tụi nó. Sẽ như thế nào nhỉ ?

Sáng sớm hôm sau tụi nó đến trường như bình thường, nhưng hôm nay ăn mặc bình thường, không có nóng nực nữa :3

Đang trên đường lên lớp thì tụi nó chạm mặt Hải My - đứa con gái gây sự với tụi nó lúc ở shop chị Mai, theo sau là Lưu Mỹ và Oanh Kiều

Hải My nhìn tụi nó:

- Tụi mày cũng vào học trường này à ? Thật dơ bẩn!

- Bản thể nào cũng chưa bằng 1 tí xú của bạn đâu, Hải My thân mến. - Tuyết Băng cười

Hải My liếc nhìn tụi nó:

- Tao nghe nói mày dám gây sự với " Hoàng tử " của trường à ?

- Ủa có hở ? - Tuyết Băng nhìn ngây ngô

- Và lũ ong này nữa.

Nhìn kĩ thì cái mặt My đang chát rất rất là nhiều phấn để che đi mấy nốt ong đốt hôm qua, nhưng làm sao qua mặt được tụi nó nhỉ ?

- Vết ong đốt còn trên mặt kìa - Thiên Băng nhếch môi nhìn rồi đi qua

Lưu Mỹ thấy thế chần trước mặt nó và chuẩn bị tát nó..... Nhưng cánh tay bị giữ lại bởi một bàn tay ... Là bàn tay của hấn :

- Chuyện gì đang diễn ra ở đây vậy kìa ? - Thiệu cọt nhá đi đến

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Nhìn tụi hần đi đến, nó nhủu mày:

- Không phải việc của các người.

Hải My liền giật tay lại, chạy lại chỗ tụi hần nũng nịu:

- Cô ta định đánh em đấy. Giúp em với - cái giọng phải nói là khó nghe chết đi. -

Nó hừ lạnh. Hần nghe vậy thì nhếch môi:

- Sao em không cho tụi này biết lễ độ một chút nhỉ?

Nhỏ My ngạc nhiên nhưng cười thâm trong bụng. Nhỏ tiến đến chỗ tụi nó, hần lùi lại cùng ba tên kia. Bốn đứa tụi nó nhìn liếc tụi hần rồi nhìn con My. Con nhỏ to miệng:

- Đánh tụi nó đi hai tụi mày.

Oanh Kiều và Lưu Mỹ tiến đến giơ tay lên túm tóc nó với Nguyệt Băng.... Dễ dàng vậy? Nó và Nguyệt Băng nhanh hơn lùi lại, giơ chân đạp mạnh hai cái tay của hai con nhỏ đó xuống. Theo đà mà hai nhỏ đó ngã xuống.... hôn đất mẹ. Tuyết Băng và Hải Băng giữ bộ mặt vô cùng ngây thơ đi đến và hỏi hai nhỏ kia :

- Hai bạn không sao chứ? - về mặt vô cùng thương hại kết hợp giơ tay ra đỡ hai nhỏ kia đứng dậy.

Hai nhỏ tưởng hai nàng tốt bụng nên bám vào tay của hai nàng chống chân đứng dậy.. Nhưng vừa đứng dậy, một lực không hề nhẹ đẩy hai nhỏ xuống. Cái lực ấy đâu khác ngoài hai tay của hai nàng tạo ra chứ. Tụi nó cười khẩy, Tuyết Băng liền cười cười:

- Xin lỗi ... nhá - Nhấn mạnh chữ "Nhá" và nhếch môi đi qua. Tụi nó nhìn tụi hần, cười cười rồi đi qua Hải My lên lớp. Con nhỏ ức lắm mà chả làm gì được, cả trường bàn tán xôn xao...

Hải My và hai đứa kia cũng đi về lớp, trong lòng đầy bức bối.

Tụi hần nhìn theo tụi nó cho đến khi khuất, Thiệu cười cười:

- Nguy hiểm ghê quá. Haha

Hần nhếch môi, khó trả đũa mấy tiểu thư này rồi.

Từ xa, một người đàn bà chỉ nhìn rồi lắc đầu, lấy điện thoại ra gọi:

- Không phải vừa nhí?

- Quản lý một chút, đừng để tụi nó quậy.

- Được

Vừa đi lên lớp thì...

"XIN MỜI CÁC EM THIÊN BĂNG, TUYẾT BĂNG, NGUYỆT BĂNG, HẢI BĂNG CỦA CÁC LỚP 11A1, 11A2, 11A3 LÊN PHÒNG GIÁM THỊ NGAY LẬP TỨC." tiếng thầy giám thị oa oa trên loa. Tụi nó ngán ngẩm quay xuống. Bực mình nha, lúc ở dưới không gọi, vừa đặt chân lên đến cửa lớp thì gọi là sao??!!!! Tụi hần cũng nghe, tụi con My nghe được cười thâm trong bụng.

"Cốc cốc..." Chả phải tiếng gõ cửa đâu, là tiếng của Hải Băng nói đấy.

- Vào đi. - ông thầy không bận tâm mà gọi vào

- Thừa thầy, chúng em có mặt. - Tuyết Băng cùng tụi nó thản nhiên ngồi xuống.

Ông thầy nhìn tụi này cũng ngồi xuống đối diện tụi nó. Bắt đầu:

- Các em, mới vào trường mà đã già....

- Khách đến thầy chưa mời nước mà đã nói liên vậy không phải là quá bất lịch sự? - Nguyệt Băng nhìn, cười

Ông thầy liền rót trà ra bốn li đưa tụi nó, tiếp tục câu nói:

- Các em, mới chỉ vào trường thôi mà lại già...

- Thầy à, tụi em là con gái, uống trà sẽ sạm da, thầy không còn gì khác sao? - Hải Băng nhanh nhẩu ngoác quanh phòng rồi quay lại nhìn mấy li trà.

Ông thầy liền rót ra bốn cốc nước lọc cho tụi nó và tiếp tục:

- Các em...

- Thầy à, có bánh kẹo gì không, thầy bảo tụi em uống mà không cho tụi em ăn sao - Tuyết Băng mắt to long lanh nhìn thầy.

- Đây là văn phòng... - ông thầy khó chịu ra mặt

- Lần cuối mà thầy. - long lanh eyes

Ông thầy lấy trong tủ ra ít bánh kẹo đặt trên bàn, chỉ tại là hiệu trưởng không cho mạnh miệng hay la mắng tụi này nên phải như vậy thôi.

- Cảm ơn - nó cười mỉm - Nước lạnh sẽ ngon hơn khi ăn với các loại bánh kẹo này đây ạ.

- Nhưng đã bảo là lần cuối mà.

- Em chưa hề nói, nhưng cũng có lần chót nữa mà.

Ông thầy ầm ừc mang ra bốn lon nước ngọt trong tủ lạnh mini ở góc phòng. Tụi nó bây giờ thân nhiên bóc bánh kẹo, khui nước ngọt uống không hề để ý gì đến lời ông thầy nói. Ông thầy thấy thế liền hỏi:

- Các em có nghe tôi nói gì không hả?

- Tất nhiên là.... không ạ. Đồ ăn nước uống ngon quá nên quên nghe rồi thầy ạ - Hải Băng cười híp mắt

- Tôi nhắc lại...

" Reng reng reng... "

- Ý ra chơi rồi, thưa thầy tụi em đi. - Tụi nó đứng dậy đi ra cửa bỏ lại một đống rác... vỏ bánh kẹo và vỏ lon. Ông thầy tức quá dọn hết đống đồ đi rồi lăn ra sofa..... ngủ.

Bên phòng hiệu trưởng, dì Hiền lắc đầu cười khổ, gập máy tính lại.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Giờ ra chơi, tụi nó đang tiến đến căn tin thì bỗng nó dừng lại.... Lại là ba cô gái lạnh chanh sáng nay sao ?? Tụi nó cười khềnh, nó nói: - Để tôi đoán xem... Định xử tụi tôi thế nào nhì ? - Nó nâng cằm Hải My lên cười tươi rồi nhưng mắt thì ánh lên vẻ chết chóc.

Ba đứa kia chỉ nhìn rồi vô căn tin trước, nó nhìn theo " hầy, bỏ đi vậy đó !! ". Nhóm con My thì thấy thế liền tưởng rằng bên nhỏ có lợi thế hơn, nhỏ liền hất tay nó ra, chỉ thẳng vào mặt nó:

- Nè, tôi nói cho cậu biết. Tôi chính là Hotgirl được mọi người đều tôn danh ở trường này, cầm quyền cao nhất trong học sinh trường này đây! - Nhỏ vênh mặt

Nó khoanh tay tựa lưng vào tường, mắt liếc qua tụi con My:

- Còn gì nữa không ? - nó ngoáy ngoáy tai

- Hotboy của trường - Minh Khánh là bạn trai tôi, tôi cầm cô đưng vào !

Nó bật cười " ha ha " nhìn qua con My:

- Thật sao ? Trông tôi giống kẻ đi cướp người yêu người khác lắm à ?? - Lại cười

- Chẳng phải cô đang tiếp cận cậu ta sao ? - Con nhỏ hất mặt

Mặt nó sầm lại, gì chứ ? Nhỏ dám đẩy danh dự của nó, giá trị của con người nó xuống thấp vậy à ? Nó - một đứa cực kì sĩ diện - không tha cho cô đâu, Hải My ! Nó tiến đến, giờ tay tát xuống má con My một phát nhẹ nhàng nhất có thể.

- Là cảnh cáo, cô dám nói vậy nữa, đừng trách tôi !

Con nhỏ ngã sấp xuống đất, Oanh Kiều à Lưu Mỹ liền lại chỗ nhỏ, đỡ nhỏ dậy... Và một người con trai tiến đến:

- Hải My ! Em bị sao vậy ? Ai đánh em chứ ? Má em đỏ hết rồi này ? - Là Hải Hoàng, anh trai nhỏ

- Anh 2, là cô ta đánh em - nhỏ chỉ vào lưng nó bởi hiện giờ nó đang quay lưng định tiến vào căn tin.

Và nó ngoảnh mặt lại rồi quay hẳn người lại, nhìn.... Tên này quen quen..... à hình như chưa gặp bao giờ -.-

- Em là học sinh lớp nào ? Sao lại đánh Hải My ? Sao lại không đeo bảng tên ?

" Là thầy giáo "

Nó không nói gì chỉ lẳng lặng giờ bảng tên đang cầm trong tay lên cho cậu ta nhìn... " Lâm Hoàng Thiên Bằng ? Tên quen quen nhi ? À giống Nguyệt Bằng lớp mình "

- Em học lớp 11a3 ?

Nó gật gật, nhìn đồng hồ ... sắp hết giờ rồi, nó liền chạy vô căn tin -.-

Cậu ta định gọi lại nhưng phải coi Hải My đã, quay lại nhìn, cậu đưa Hải My lên phòng y tế :

- Anh 2, nhất định phải trả thù cho em - Con nhỏ khó chịu

- Đây là trường học, anh sẽ xem xét. - Rồi cậu quay đi luôn, để nhỏ ở lại phòng y tế.

Thật thì nãy giờ tụi hần ngồi trong căn tin, do gần cửa nên cũng thấy hết rồi, cô tiểu thư này có vẻ thú vị nhi ?

Nó lại chỗ tụi bạn liền ngồi xuống với mấy đồ trên bàn ăn hết -.-

- Sao rồi ? - Nguyệt Bằng hỏi

- Đánh 1 cái, có người đến, hình như là anh của cô ta. - nó vừa gặm bánh vừa trả lời

- Hmm... rồi ? - Hải Bằng chống cằm mắt sáng

- Thì hỏi tên tao, lớp

- Biết tên cậu ta không ? - Nguyệt Bằng nháp 1 ngụm trà hỏi

Nó lắc đầu, à nhìn thoáng qua bảng tên giáo viên thì thấy Hoàn.... gì gì đó cũng nói luôn :

- Gì mà Hoàn Hoàn á, không nhìn rõ.

- Đại Hải Hoàng ? - Nguyệt Bằng hỏi

Nó ngộ ra, gật đầu. Tuyết Bằng liền nhìn qua :

- Sao mà biết ?

- Thầy chủ nhiệm

Cả đám gật gật đầu " Ồ "

Bên tụi hần thì :

- Ê này, mà quen con Hải My đó khi nào vậy Khánh ? - Gia Thiệu nhú mày nhìn hần hỏi

- Đầu có, nó si mê tao đến nỗi khùng luôn đó. - Hần cười " ha ha "

Tụi hần lại phá lên cười, tự nhiên muốn tiếp cận tụi tiểu thư kia ghê, nghĩ thế tụi hần liền đứng dậy định đi qua đó nhưng mà ...

" Reng reng reng ... " Vô học rồi !! Đúng là trời không thương tội hần mà !!

Cả buổi học trôi qua nhàm chán, dù chung lớp nhưng trong tội nó chả ai nói gì với mấy bạn hần câu nào.

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Cuối cùng cũng hết giờ học, tội nó còn phải đến công ti nữa, mệt thật !! Thế là bốn đứa lên xe lái thẳng đến công ti Lâm Hoàng trước, để lại đằng sau bốn chàng ngơ ngác -.- Đến nơi, tội nó định chạy vào bãi đỗ mà lại có anh bảo vệ nào đó đi ra cản lại. Nhìn, sao lạ vậy ? Chắc là người mới rồi ! - Tội nó nghĩ thế, vì tội nó cũng hay đến công ti, lẽ nào lại không biết đến tội nó ? Tuyết Băng dừng xe, lập tức bước xuống, nhìn qua một lượt :

- Phiền anh tránh ra, chúng tôi không rảnh.

- Các em là ai, còn là nữ sinh à ? Sao lại vào đây làm gì ? - Anh ta nhìn cô rồi nói đồng dục -.-

Cả ba đứa kia ngó ra, liền trêu chọc :

- Anh trai à, chúng em là vào đây tham quan một chút, có chuyện gì à anh ? - Hải Băng cười tươi roi rói

Anh chàng ngẩn người nhưng cũng phải nghiêm nghị :

- Mời các em về, chúng tôi không cho phép !

Nó cười nhẹ :

- Là Duy Vũ mời vào, mau tránh !

Cậu ta nghe đến Duy Vũ liền thấy rung mình, là chủ tịch của tập đoàn hiện giờ, sao các người này lại biết đến cậu ấy, chẳng lẽ .. ?

- Các em là ?

- Hoàng Tuyết Băng, Trang . - Tuyết Băng khoanh tay dựa vào đầu xe.

- Lâm Hoàng Thiên Băng, Ngọc. - Nó chống cằm, mỉm nhẹ

- Lê Hải Nguyệt Băng, Hà Anh. - Nguyệt Băng tựa vào ghế, nói ra ngoài với âm lượng đủ nghe..

- Nguyễn Minh Hải Băng, Quỳnh. - Hải Băng nghiêng đầu, còn khuyến mãi thêm nụ cười cực đẹp.

" Là bốn tiểu thư ... "

- Cậu được nhắc rằng chúng tôi dùng tên Băng rồi chứ ? - Nó nhìn anh ta

- Vâng !

- Thật xin lỗi, mời các cô vào. - Anh ta đứng nép sang một bên.

Tuyết Băng gạt một cái rồi lên xe chạy vào bãi. Đúng lúc đó xe tội hần đi qua cũng vô tình thấy được, liền nổi tính tò mò cũng chạy xe lại, cũng thấy được anh bảo vệ đó, hần liền bảo :

- Chúng tôi đi cùng bốn tiểu thư.

Anh ta tin sái cổ liền đứng sang cho xe tội hần vào. Không ngờ lại dễ dàng như vậy, chẳng biết công ti này có bảo vệ làm gì nhỉ ??

" Đây là công ti Lâm Hoàng, sao bọn họ lại vào đây ? Chẳng lẽ " - Bốn tội hần cùng chung suy nghĩ.

- Tội nó tiếp quản công ti sao ??? - Anh Duy bật thốt lên

Cả 3 đứa giật mình, cũng lúc xe dừng lại, tất cả xuống xe. Ba đứa xoa xoa cằm rồi cùng thốt :

- Có lí - Cùng lúc búng tay một phát

- Đi vào xem sao. - hấn nói

Thế là cả bốn chàng cùng đi vào, hướng về cánh cửa nối giữa bãi đỗ xe và phía sau của sảnh công ti.

Tụi nó cùng đi vào sảnh, nghe phía sau có tiếng nhưng không quay lại, nhìn về gương chiếu hậu ở cửa thì mới biết là tụi hấn, theo tụi nó vô đây làm gì chứ ??

Tụi nó cứ tiến đến phòng trà riêng của tụi nó mà được ba mẹ thiết kế riêng để tụi nó học hành hay làm việc riêng mỗi khi đến công ti. Tất cả ngồi xuống bàn thì....

" Cốc... cốc... cốc.... " Tiếng gõ cửa reo lên, tụi nó chả ai chịu đứng dậy cả, nghỉ một ý mà, vừa ngồi đã có người đến -.- Nhưng mà lại không nghe tiếng gõ cửa nữa, nó liền đứng dậy định lại mở cửa nhưng

" Rầm " Cánh cửa tiếp đất " an toàn "

-

Là tụi hấn, dám làm loạn ở đây sao ??

- Nè, các anh theo tụi tôi đến đây làm gì vậy ? Còn phá hỏng cửa ? - nó gắt

- À tại tôi tưởng mấy cô bị sao nên đập cửa vô xem thôi à. - Hấn gãi đầu cười cười

Nó quay lại bàn ngồi, tụi hấn cũng tiến đến ngồi xuống một cách tự nhiên, còn tự rót trà nhâm nhi nữa chứ. Tụi nó cứ nhìn, thật là bực mà !!

- Có chuyện gì ? - Nguyệt Băng vừa nhâm trà vừa hỏi

- À không, nhưng các cô đến đây làm gì vậy ? - Anh Duy

- Có việc.

- Tiếp quản công ti sao ? - Hoàng Lâm nhú mày nhìn.

Tụi nó ngạc nhiên, tại sao tụi hấn biết ?? Nhưng nó chỉ gật đầu rồi bảo :

- Các anh giữ bí mật được chứ ?

- Nhưng này, các cô dùng tên gì ở đây ? - Hấn nhìn rồi hỏi

- Băng

- Không nhầm thì cả trên trường và đây đều giống nhau ? - Hoàng Lâm xoa cằm.

Tụi nó gật gật:

- Dù sao cũng chỉ là đứng sau thôi, không để lộ tên đâu. - Hải Băng cười

Tụi hấn cũng gật gù, ngồi đó lấy điện thoại ra :

- Xin số điện thoại đi !! - cả bốn chàng

Tụi nó tỏ vẻ khó hiểu nhưng tụi hấn cũng chỉ cười, mỗi đứa nó lôi điện thoại để lên bàn rồi lấy Laptop ra làm việc. Tụi hấn hi hụi bán số điện thoại qua lại, còn cả kết bạn facebook nữa chứ -.- Xong việc, tụi hấn cũng ngủ gật luôn -.-

Tụi nó làm việc đến mãi 7 giờ tối, thấy tụi hấn ngồi nằm lê lét vậy, liền đi lạiTụi nó làm việc đến mãi 7 giờ tối, thấy tụi hấn ngồi nằm lê lét vậy, liền đi lại....Mỗi đứa tụi nó xách tai một tên, tụi hấn đau quá tỉnh ngủ dậy la " oai oái " nhưng mà mỗi cái tên Khánh thì chả thèm dậy luôn !! Nó bực mình đập hấn xuống đất té cái " bịch " Hấn giờ mới tỉnh dậy nhìn ngó xung quanh, gãi gãi đầu vài cái rồi cười " hề hề "

- À, cũng trễ rồi, đi ăn gì đi. - Hoàng Lâm nhìn đồng hồ trên tay rồi nói

Cả đám gật gù, thật là giờ bụng cũng kêu " reo réo " lên rồi !!

Thế là cả tám đứa đi ra bãi đỗ xe rồi lái thẳng xe đi về. Công ti từ sau khi tụi nó học thì không có ai, bởi 4h30 là hết giờ làm rồi, tăng ca cũng chỉ đến 6h.

Nhưng mà hôm nay mọi người về hết nên tụi nó chiếm nguyên công ti vậy đó.

Trước một nhà hàng với cái tên " The Sea " hẳn là chủ yếu đồ biển rồi. Bọn hấn và tụi nó đi vào, chọn một cái bàn gần cửa sổ nhìn ra ngoài, nó và và hấn ngồi ngoài cùng. Nó mở menu ra gọi món rồi lần lượt đưa cho bọn kia.

- Mì Spaghetti Tôm, 1 nước cam, 1 Pudding Socola. - Nó

- Bít tết, 1 trứng cuộn, 1 nước ép thơm. - Nguyệt Băng

- Tôm hùm hấp, 1 sữa đá. - Tuyết Băng

- 1 cuộn sushi hải sản, 3 viên tôm chiên, 1 phần bò lúc lắc, 1 phần trái cây, 1 xá xí. - Hải Băng cười tươi

Đến lượt tụi hấn thì cùng đồng thanh :

- 3 hào nướng, Mì trộn hải sản và Salad mực. Ít rượu nho.

Bỗng hấn có điện thoại :

- Alo ?

- Alo, mày đang ở đâu, tao định dẫn bạn gái tao qua chỗ bọn mày.

- Nhà hàng The Sea.

- Ok.

Thế rồi hấn cúp máy, ba tên kia hỏi :

- Ai vậy ? - Anh Duy

- Trương Kỳ.

Bọn hấn nhủ mày khó chịu.... Tụi nó thấy thế liền hỏi :

- Có chuyện gì sao ? - Nó nhìn qua hấn

- Không sao.

Tụi nó cũng chẳng muốn hỏi nữa, cũng liền ngồi đợi đồ ăn. Đồ ăn không lâu sau được mang lên, thì cũng có một đôi đang đi tới...

- Là cô ! - Chàng trai kia thấy nó liền chỉ thẳng tay vào mặt nó và hét lên.

Nó nhìn hấn ta bức mình, dám chỉ tay vào mặt nó vậy à ? Nó nhận ra cậu ta, là tên con trai trong tiệm chị Mai lúc trước, nó nhếch môi, không nói gì liền cầm đĩa ăn mì. Cậu ta bức mình, con nhỏ đi bên cạnh cậu ta cũng là con nhỏ lần trước trong tiệm, liền ỏng ẹo :

- Anh à, cô ta làm lơ kia.

Ba nàng kia nhìn hai con người này khó hiểu, nó gặp rồi à ? Nhìn không ưa được. Cậu ta bức quá quay sang tụi " bạn " :

- Nè tụi mày, tụi mày mà chơi với con này à, thấy tao bị khinh vậy mà còn không thèm nói gì à, đại gái thế hả ? - Vừa nói hai người đó tự nhiên ngồi xuống gọi đồ ăn.

- Sao à, lâu không gặp, hôm nay có chuyện gì mà tìm đến tụi tao vậy ? À chẳng phải mày theo cô em này bỏ tụi tao rồi sao ? - Gia Thiệu vừa cười cười vừa nói một cách giễu cợt, mỉa mai.

- Không có gì, nhớ tụi mày nên muốn gặp áy mà, tao cũng muốn gia nhập lại bang.... - Cậu ta nhìn qua hấn

- Trương Kỳ, cậu coi chúng tôi là gì ? Cậu có thể như thế à ? Làm bạn với chúng tôi rồi quay lưng đi theo con này, ăn bám tụi này, mượn tiền này nợ không trả, còn nữa, giờ quay lại muốn gia nhập vô bang là thế nào hả ? - Hấn bức mình tuôn ra một tràng, nhưng giọng nói không hề có âm điệu. - Cậu bảo chúng tôi đại gái ? Cậu nên coi lại cậu đi, xem ai đại gái hơn ai hả ? Đây là bạn gái chúng tôi, được chưa ? Chúng tôi có quyền dẫn họ đi ăn, và bọn họ, và chúng tôi đều là bạn thân, chả có gì mà cậu bảo tụi này đại gái cả !

- Minh Khánh, thái độ của cậu vậy sao ? Chúng ta cũng từng là bạn bè, cậu không thể giúp tôi sao ? - Tên đó cũng bức mình đập bàn đứng dậy

Tụi nó sững sờ... Bạn gái sao ? Là trò đùa à ? Thôi im trước đã

- Thôi mà anh ! - Con nhỏ đi bên cạnh cậu nắm tay cậu ta kéo xuống ghế. - Đây là bạn gái của các chàng thiếu gia sao, ăn thật là làm mất hình tượng các thiếu gia mà. - Con nhỏ nhìn qua tụi nó liền mỉm cười.

" Chát " Một cái tát đập thẳng mặt nhỏ... Là của Hải Băng, cô đã buông nĩa, đứng dậy và " tặng " cho cô gái ấy một cái tát đau điếng. Hải Băng cười khinh:

- Nè cô gái, trông cô cũng dị dị làm mất mặt chúng tôi khi phải ngồi cùng cô lắm đấy. - giờ là một nụ cười cực tươi nhưng ánh mắt vô cùng nguy hiểm.

Chương này dùng tên thật nhé.-----

Cô ta mặt tái lại, bức tức nhưng cũng chẳng làm được gì, ở đây biết bao nhiêu người đang nhìn tụi nó, trong đó cũng có vài người biết đến bốn tụi nó là ai, như thế nào.... Không sai đó chính là gia đình của bốn chàng kia hôm nay cũng đi ăn ở đây, vô tình nghe được tụi nó là bạn gái của các con trai quý báu nhà mình, liền đi lại cả 8 người phụ huynh. Tụi nó thấy họ thì quay lại chào hỏi lễ phép, tụi hấn cũng chào hỏi và ngạc nhiên sao ba mẹ lại ở đây. Ba hấn cười rồi hỏi :

- Các con trai, đây là các con dâu tương lai của ta sao, sao không đưa về nhà chứ ? Chắc chắc.

Cả tụi hấn và tụi nó cũng vô cùng.... muốn " đập đầu vào gối " mà, nó liền cười tươi đang định phủ nhận thì hấn bảo :

- Vâng, con định để vào sinh nhật 18 tuổi con sẽ ra mắt mọi người luôn ạ. - Kèm theo là 1 nụ cười tươi rồi.

Cô gái đi cùng Trương Kỳ thấy các bậc cha mẹ thì chạy đến riu ra riu rít :

- Ủa bác ơi, bác quen mấy bạn này ạ ? Theo cháu biết bác là chủ tịch của tập đoàn lớn mà, mấy đứa dân thường này mà cũng biết ạ ?

Các bậc phụ huynh vô cùng ngạc nhiên, cô gái này hình như là con tập đoàn Tân Thị mà, Tân tiểu thư - Tân Bảo Lệ đây sao ? Lại vô phép tắc thế này sao ?

Họ chỉ gật đầu, mẹ của Anh Duy bảo :

- Họ là các tiểu thư của các tập đoàn Lâm - Hoàng - Lê - Nguyễn đấy cô gái à.

Bảo Lệ ngạc nhiên, mặt tái mét liền tay chân chào hỏi qua loa rồi kéo Trương Kỳ mau chóng rời khỏi đó, tụi hấn và tụi nó đứng đó bật cười. Xong, ba của Hoàng Lâm liền hỏi :

- Các con giới thiệu từng cặp đi chứ. - Cười tươi lắm lắm

Tụi nó ửng mặt, tụi hấn bước qua phía bên tụi nó, mỗi chàng trai đứng cạnh một cô gái khiến mọi người đều phải trầm trồ ngạc nhiên : Sao lại đẹp đôi đến thế ?

Hấn đứng cạnh nó, đưa tay qua ôm eo kéo nó lại sát gần mình :

- Bảo Ngọc, tên khác Thiên Băng, là bạn gái của Minh Khánh này đấy ba mẹ ạ ! - Hôn " chụt " lên má nó một cái, còn cười tươi nữa, mặt nó cười méo mó -.-

Anh Duy cũng tiến lại chỗ Thảo Trang, đưa tay qua vai đẩy vào ngực mình làm cô đỏ mặt khiến các phụ huynh càng tin hơn :

- Thảo Trang, tên khác Tuyết Băng, là bạn gái của Anh Duy này.

Hoàng Lâm kéo Hà Anh lại sát mình, hôn nhẹ lên đầu cô khiến cô đơ người, rồi cười nhẹ :

- Hà Anh, tên khác Nguyệt Băng, là bạn gái của con Hoàng Lâm này ạ.

Gia Thiệu cười tươi hơn hoa, ôm eo của Như Quỳnh, cũng hôn lên má cô một cái:

- Như Quỳnh, tên khác Hải Băng, là bạn gái của Gia Thiệu này nhá nhá ba mẹ. - Nháy mắt một phát

Các bậc cha mẹ chỉ cười rồi gật đầu :

- Đến sinh nhật ta sẽ có bất ngờ cho các con. - Ba hấn cười rồi mọi người cùng về bàn cũ, ăn uống bình thường.

Giờ tụi nó cùng tụi hấn ăn xong rồi ra ngoài nói chuyện, tránh sự chú ý của mọi người ấy mà. Nó bức mình:

- Nè, mấy anh coi tụi tôi là đồ chơi sao ? Nói một phát luôn vậy à ? Không nghĩ đến cảm giác của chúng tôi sao ?

- Xin lỗi mà, giúp tụi này đi, sau này có gì tụi tôi hốt mấy cô về nhà nuôi luôn. - Hấn cười cười

- Ủ ừ, để tụi này hốt về nhà nuôi cho. - Gia Thiệu cũng hòa theo

- Nay thì hốt về, rảnh quá đi nói tụi này là bạn gái các anh, dù sao cũng phải có tỏ tình đằng hoàng chứ, chả ra thể thống gì cả. - Như Quỳnh đánh vào đầu cậu một phát.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Hương 18

Lời vừa thốt ra, Như Quỳnh bỗng đỏ ngượng cả mặt. Các chàng thì cười cười, biết làm sao được, các cô nàng muốn được tỏ tình đây nha. Hạnh phúc quá mà !! Hẳn là vậy, tụi hần liền hẹn tụi nó ngày mai đến công viên Wilde chơi tiếp, tụi nó cũng đồng ý qua loa thôi. Nó như chợt nhớ ra gì đó, quay sang hỏi hần : - Nè, cái đôi "uyên ương" lúc này là ai vậy ?

- À ... Từng là bạn cũ, cậu ta chỉ vì quá ngốc nghếch, đi theo con đó mà phản bội cả tụi này, nên giờ cũng không có thiện cảm cho lắm.

- Cụ thể hơn đi - Nói thật thì Trang rất chi là tò mò rồi nhá.

- Cậu ta sau khi đi theo con đó thì bắt đầu hư đồn hơn, về nhà cứ hay dùng nhiều thẻ tín dụng nên bị khóa luôn, nên rồi qua tụi này mượn tiền rất nhiều, nhưng không thêm trả, lúc cô tình đề cập đến thì cậu ta bảo bạn bè, chúng tôi cũng chẳng quan tâm nhưng mà càng ngày cậu ta càng quá đáng ... Rồi ...

.....

- Mày lấy tiền hoài vậy, tiền trong thẻ của mày đâu hết rồi ? - Hoàng Lâm đưa cho cái người tên Trương Kỳ một cái thẻ tín dụng, cậu ta nhanh chóng cầm lấy và nói

- Tao cần tiền mà, với lại giờ tụi mày quản lí Bar riêng, tiền nhiều rồi, cần gì tao phải trả nữa.

- Cái đáng ở đây không phải trả hay không trả, mà là mày cứ biến mất tám một thời gian rồi quay lại tìm tụi tao mượn tiền vậy sao ? - Hần đứng dậy

- Mày bắt đầu keo kiệt từ khi nào vậy, bạn bè với nhau mày cũng tính toán chứ gì ? Thì ra là tao nhìn nhầm tụi mày rồi. - Trương Kỳ cười khinh khỉnh

- Mày còn nói được, ý tụi tao muốn nói rằng mày dùng tiền vào việc gì ? - Hoàng Lâm

- Tụi mày không cần biết.

- Là tiền tụi này, cũng cần biết. - Anh Duy siết cổ áo tên đó

- Tao ra sống riêng, với lại Bảo Lệ nói cần tiền nên tao

Thì ra là vậy... Là cậu ta mang tiền đi nuôi gái, một người chỉ vừa quen với cậu ta 4 tháng trước, hay thật ? Hần xông lên đâm thẳng vào mặt cậu ta liên lớn tiếng:

- Mày cút đi cho tụi tao, cái trí óc của mày đâu rồi hả ? Mày chỉ vì một đứa con gái mà ra nông nổi này hả ? Mày còn chưa lo được cho mày kêu đi lo cho ai được hả ? Biến đi !

Cậu ta lau vết máu trên khóe môi, liền quay đi không một lời chào...

.....

- Chuyện vậy đó, thế nên tụi này cũng chẳng coi nó là bạn nữa. - Anh Duy kể lể, sao hôm nay cậu bỗng dưng nói nhiều vậy chứ ?

Bốn cô nàng gật gù, cũng không muốn quan tâm nhiều nữa, liền cùng nhau tám người đi ra phía biển ngồi ngắm...

Tưởng chừng như một buổi đêm yên bình, nhưng có một cuộc điện thoại gọi đến máy nó. Là Thiên, lâu rồi không gặp cậu nhóc, nó nhấc máy :

- Thiên ?

- Dạ chị ? Chị à, em có chuyện muốn nói với chị...

- Ủ... - Nó cảm thấy bất an, hồi hộp

- Một tin vui và một tin xấu chị ạ...
- Nói đi. - Nó đứng dậy, tụi kia thấy thế cũng đứng dậy theo.
- Tin vui là đã tìm được kẻ giết ba mẹ chị và tin xấu là
- Là gì ? - Nó đã mất kiên nhẫn, liền lấy khóa xe và chạy liền qua bãi đỗ xe.
- Người đứng sau chính là những ông bà của các tập đoàn Trần - Vương - Dương - Bạch ạ.

Nó hốt hoảng, đứng bên cạnh chiếc xe rồi... Bàn tay nó đầm mồ hôi, chiếc điện thoại rớt xuống, nó lao vào xe không đợi bọn kia, liền phóng thẳng đến Bar Lovely Way. Nó muốn là người kiểm chứng, không thể được, bạn thân lại giết hại lẫn nhau sao ? Họ là bạn thân mà, con trai họ cũng là bạn nó mà, họ cũng là những người rất quý chúng nó mà... Tại sao lại như vậy được ? KHÔNG THỂ !!

Chiếc xe lao đi với tốc độ tử thần, nếu đó là sự thật, có phải nó sẽ mất bình tĩnh mà lao vào chỗ chết ?

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Chiếc xe dừng lại trước Bar có cái tên ngọt ngào dễ thương Lovely Way nhưng liệu cái bên trong có như vậy ? Nó xuống xe, bước vào trong, quán Bar vắng tanh, không một người khách, chỉ có Thiên và cả chị Mai, anh hai nó - anh Vũ cùng những người trong bang của nó ở đây thôi. Có chuyện gì vậy ? Nó bước lại cái ghế của bang chủ, nó - chính là người đứng đầu bang này sau khi ba mẹ nó mất, ngoài việc quản lý công ti thì việc kiểm soát quản lý Bar chỉ có người trong gia đình và nội bộ bang biết, cả bạn bè thân thiết hay ba đứa kia, chẳng hề hay biết. Lần trước đi đánh nhau, cũng chỉ trong vai bang chủ đùa vậy, chứ thật ra là đi xử lý hộ ba mẹ, cũng chẳng biết rằng tụi hần cũng là chủ của một bang khác. Nhưng nay nó đã trở thành bang chủ thật sự rồi - là bang chủ của Ice Vampire rồi, có lẽ sẽ không ai giận nó chứ ? Nó ngồi vào chiếc ghế, phong thái uy quyền nhưng mang nét đau đớn, nó cứ ngồi đó suy nghĩ mà không hề hay biết tụi hần và ba đứa kia đã đến trước Bar và bị chặn bởi những bảo vệ tài giỏi nhất của bang. Nó nghe tiếng cãi vã, biết là họ đến nhưng nó im lặng, một lát sau nó chỉ bảo :

- Tôi cần điều tra vụ này, có gì là bằng chứng ?

Thế là hai người trong bang của nó kéo đến trước mặt nó một người con trai, cũng tầm hai mấy thôi, nó cất giọng :

- Cậu ta ?

- Chị, cậu ta là người giết ba mẹ, lúc đầu rằng cậu ta không khai ra, nhưng em dùng một chút biện pháp nhỏ, cậu ta đã khai được rằng như lúc em nói với chị. - Thiên lãnh đạm

Nó đi tới, ánh mắt lãnh khốc, nâng cằm cậu ta lên:

- Có đúng thế ?

Cậu ta gật đầu, mang một vẻ điềm tĩnh như một con chó trung thành lâu năm với chủ, ắt hẳn đây là người mà các ông bà nhà tụi hần rất tin tưởng. Nó đứng dậy bước ra phía cửa, nó đã nhớ cậu ta là ai, thật sự không thể nghi ngờ, là người mà hồi nhỏ có đúng một lần đến nhà tụi nó mời tụi nó đến nhà ông bà kia chơi. Và lớn lên, nó gặp cậu ta trong bữa tiệc hôm ấy bữa tiệc mà ba mẹ nó đã gục ngã xuống trước bao nhiêu ánh mắt. Nó đau, đau lắm, nó đi đến gần cửa, bước ra ngoài, một khí thế lạnh giá phát ra, ba đứa kia thấy nó, bỗng im bật. Không phải là nó đang thay đổi chứ ?

Tụi hần thấy nó, nó nhìn tụi hần, bỗng nhếch môi, nhìn bằng một ánh mắt vô hồn, nó chỉ bảo :

- Các anh về đi. Ngày mai chúng ta sẽ gặp. Còn tụi mày, vào trong.

Tụi hần tuy rằng không hiểu nhưng cũng ra về, bốn đứa nó bước vào trong. Ba đứa kia thấy chị Mai, anh Vũ và cả cái bang Ice Vampire đều ở đây, có chuyện gì ?

- Có chuyện gì vậy ? Cậu trai này là sao ? - Trang nhìn qua rồi hỏi

Thiên kể lại chuyện từ lúc gọi điện thoại cho nó cho đến bây giờ, giờ không chỉ có nó mà còn ba đứa đều sốc, một cú sốc rất kinh hoàng, không phải đây chứ ? Không đùa đâu chứ ?

Thiên kể lại cả chuyện nó nói dối mọi người rằng nó là bang chủ, nhưng thật ra bây giờ nó là ai nữa... Ba đứa nghe điều này, ánh mắt buồn nhìn nó, nhưng họ không thất vọng, không giận nó, chỉ cười nhẹ rồi bảo :

- Chúng ta sẽ cùng tìm ra rõ việc này, nhé Ngọc ? - Quỳnh cười đi lại chỗ nó

Nó lắc đầu, nó muốn Tứ Đại Vampire trở lại, nó muốn trả thù. Ánh mắt nó, đã nói lên tất cả.

Ba đứa kia nhìn nhau, rồi gật đầu, anh Vũ chị Mai nhìn thấy tụi nó như vậy, cũng không có ý kiến. Nó sẽ trả thù từ bây giờ, và cả ba người là anh, chị Mai và Thiên là người giúp sức, không thể thiếu Minh nữa nhỉ ? Cậu nhóc cũng là người quan trọng mà.

Kế hoạch trả thù của nó, sẽ thành công ?

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Hôm nay, tụi nó vẫn đến trường như thường ngày nhưng ... không mặc đồng phục !! Hôm nay tụi nó mới đúng chất là những cô gái dấn thân vào thế giới ngầm, những cô gái mang danh " Vampire ". Mọi người trong trường nhìn tụi nó, khi tụi nó vừa xuống xe, mỗi đứa một chiếc xe và cả bốn đều màu đen và đỏ ! Nó - một đứa nổi bật hơn bốn đứa bởi một bộ đồ đen xen đỏ, và đỏ chiếm diện tích hơn. Bốn đứa nó bước vào trường trước sự kinh ngạc của mọi người, nó hùng hồn tuyên bố : - Mọi người, thật may rằng chúng tôi chưa làm gì trường này, thật may rằng cái trường này vẫn yên ổn, chúng tôi, hẳn sẽ có người nghi ngờ rằng chúng tôi chính là những tiểu thư tập đoàn lớn. Và tôi khẳng định, đúng !! Tôi - Lâm Hoàng Bảo Ngọc và ba người còn lại, hẳn mọi người đã đoán ra. - Nói xong, nó cùng ba con bạn tiến về phía phòng Hiệu trưởng.

Nhóm của Hải My, Oanh Kiều và Lưu Mỹ đến đứng trước mặt ba đứa nó, Hải My chỉ thẳng tay vào mặt nó.

- Mày dám xưng danh của tiểu thư nhà Lâm Hoàng à, mày chán sống sao ? Mày thấy họ của mày giống nên định giả mạo à ? Ba đứa kia cũng định làm Hoàng Thảo Trang, Lê Hải Hà Anh và cả Nguyễn Minh Như Quỳnh nữa phải không ? Hờ... - Cô vừa nói đến tên ai là chỉ tay vào mặt từng người.

Lưu Mỹ và Oanh Kiều cười khúc khích, nhìn tụi nó bằng những ánh mắt khinh bỉ. Nhưng nó chỉ nhẹ nhàng, cầm ngón tay của Hải My....

" Rắc ... " Tiếng động dứt khoát, ngón tay của cô nàng bị nó bẻ không thương tiếc. Tụi nó cứ thế bước qua, Hà Anh đi qua cô nàng thì buông một câu nói tương tự gió thoảng :

- Lần này là cảnh báo... - Một nụ cười nhếch môi bí hiểm

Tụi nó vào phòng Hiệu trưởng:

- Thưa dì, tụi con muốn xin nghỉ học một thời gian.

Di Hiền ngược lên, dì có nghe Thiên nói rồi, tụi nó hẳn là hận lắm. Dì gật đầu, tụi nó cũng chào dì rồi ra ngoài.

Tụi nó ở Bar Lovely Way suốt hôm đó cho đến buổi hẹn với tụi hấn, Như Quỳnh lên tiếng:

- Có nên đi không ?

Cả đám im lặng, nó chỉ gật đầu nhẹ, nó biết suy nghĩ, là lỗi của ba mẹ tụi hấn, không phải của tụi hấn. Trước đây, tụi nó từng cùng tụi hấn vui chơi rất vui vẻ, nhưng vì tụi nó phải ra nước ngoài sống nên cắt đứt liên lạc. Giờ trở lại, nhiều chuyện bất ngờ thật ! Nó cười, một nụ cười nhẹ nhàng ! Khi gặp tụi nó, còn có thể coi như chưa quen biết, hẳn là hồi lúc tụi nó đi giận lắm đây mà.

Phía cửa Bar, một cô gái xinh đẹp bước vào, tụi nó nhìn qua cũng chẳng buồn để ý.... nhưng đó là ?

Đó là Hoàng Thảo Tiên, cô con gái thứ 2 nhà họ Hoàng, là em gái Thảo Trang, cô đã trở về !!

Thảo Trang ngạc nhiên, Thảo Tiên nhìn thấy tụi nó thì chỉ cười và tiến lại ngồi.

- Lâu rồi nhỉ, xem nữa không nhận ra mọi người.

- Thảo Tiên, em về rồi sao ? - Thảo Trang nhìn cô, ánh mắt vui mừng.

Cô gạt đầu, Thảo Trang không phải đơn độc rồi, chị gái, em không bỏ chị nữa đâu !!

- Em lại về đột xuất vậy ? - Nó nhìn Tiên

- Là việc ba mẹ.... Em không thể dự được đám tang ba mẹ, em không thể chịu được, chỉ đợi đến khi nhận được tin rằng biết được người giết ba mẹ. - Cô cúi mặt

Cô là một người mạnh mẽ, cô ra nước ngoài, khác với tụi nó, cô chỉ đi cùng người bảo mẫu mặc cho gia đình ngăn cản, cô đã hứa sẽ trở về khi cô trưởng thành. Cô muốn sống tự lập, từ mới lên 10, cô đã có suy nghĩ bùng nổ ấy, cô đã không hối hận, cô vui vì đã trở thành một con người thật tốt, một con người biết nhẫn nhịn chịu đựng và thật sự trưởng thành !! Cô đã 16 rồi, cái tuổi gọi là " Tuổi nổi loạn " nhưng cô hẳn là lớn lắm rồi !! Nghe tin ba mẹ qua đời, cô thật không chịu được, cô muốn bay về, nhưng cô dẹp cái suy nghĩ đó đi, và giờ quay lại khi biết được hung thủ. Là ba mẹ của các bạn chị cô, lúc đó cô chẳng quan tâm, bởi khi ấy cô là người trầm tính, rất ít tiếp xúc với mọi người. Nhưng giờ, cô lớn rồi, cô sẽ giúp các chị cô trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Ma Nữ Và Tử Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Thảo Tiên trở về rồi !! Còn một người trong gia đình bốn tụi nó nữa, đó là ai ?!! Phải, đó là Lê Hải Tuấn Anh, anh đi du học đã ba năm rồi, tại sao còn chưa trở về ? Không phải anh định học Đại học bên đó luôn ấy chứ ? Anh ra nước ngoài du học vào năm lớp 10, khi tụi nó chỉ là những đứa học sinh lớp 7, anh bảo rằng hoàn thành ba năm học cấp 3 rồi sẽ về, mà giờ vẫn chưa về !! Miên man trong dòng suy nghĩ, Thảo Tiên đã thốt lên câu nói khiến tụi nó sững sờ và đầy về do dự:

-Chúng ta nên kết thúc việc này nhanh chóng ! Hãy làm với họ như họ đã làm với gia đình chúng ta.

Nó hoang mang, nếu như thế, chẳng phải tụi nó cũng giống họ, là những kẻ giết những người thân thuộc nhất của mình ? Không !! Hoàn toàn không thể như thế được !! Như Quỳnh nay bỗng dưng im lặng quá, như không thể im lặng thêm được nữa, cô lên tiếng:

-Không, có lẽ chúng ta chỉ cần giải quyết bằng cách tạo áp lực tinh thần và tâm lý của họ, hãy thủ tiêu những người kia. – Cô lạnh lùng nói, lời nói phát ra tự như bang giá, thật lạnh lẽo !!

Hà Anh đơn giản chỉ gạt đầu, Thảo Trang – cô nhìn đứa em gái đầy khó hiểu, tại sao lại muốn nhanh chóng tiêu diệt những người kia như thế, nghe Quỳnh nói lại nhũn mảy khó chịu như thế ? Cô suy nghĩ, suy nghĩ, suy nghĩ, từng dòng suy nghĩ lướt qua đầu cô, mà chẳng hay biết nó đang gọi cô:

-Trang, Trang, Thảo Trang. – Cô gạt mình, nhìn tụi nó cười một chút.

Tụi nó có quên gì không nhỉ ? À, tối nay có cuộc hẹn với tụi hần, hẹn hò tập thể chẳng ? Tụi nó bắt giắc mỉm cười, mà khoan !! Tụi hần, chẳng phải là bang chủ của Death Devil không phải sao ? Không lẽ, người gây dựng nên. là ba mẹ tụi hần ? Vậy, chẳng phải trước đến giờ ba mẹ tụi nó không biết rằng gia đình tụi hần đang đối đầu với họ sao ? Nó bàng hoàng, sao mọi chuyện lại rơi tung đến mức này chứ ? Không, có lẽ tình thế này, bắt buộc rồi !! Phải chiến đấu, một là Death Devil, hai là Ice Vampire !! Không thể hai bang này cùng chung tồn tại được !! Tụi nó cùng chung suy nghĩ, cùng chung mục đích, sự việc sẽ ra sao ?

-Tối nay chúng ta vẫn đi với tụi hần bình thường, ngay ban đêm nhất định sẽ động thủ. Chiến dịch của chúng ta chính là chết dần, chết mòn. Nợ máu trả máu. – Nó cười, dù sao thì xin thứ lỗi ! Các chàng trai của chúng tôi !!

Tụi nó gạt đầu, Thiên nhìn người chị này, thật đau buồn, cậu không phải giúp gì hay sao ?

-Chị !

-Thiên, chị chỉ cần nhóc quản lý Bar thật tốt, may mắn chị sẽ trở về, còn không, thì cái Bar này, chị giao cho nhóc đấy !!

-Chị nói gì vậy, sẽ dễ dàng với chị đúng không ?

Nó mỉm cười, chỉ biết gạt đầu. Cũng sắp đến giờ hẹn rồi, tụi nó vào phòng riêng bên trong Bar chuẩn bị quần áo, để bắt đầu một buổi tối thật sự vui vẻ bên tụi hần ! Tụi nó đã rung động rồi chẳng ? Có lẽ thế, tụi nó cảm thấy tụi hần rất tốt, tuy chỉ rất ít tiếp xúc bây giờ, nhưng hồi nhỏ cũng chơi với nhau nhiều rồi, tụi nó chỉ mong, tụi hần sẽ không hận tụi nó mà thôi !!

Khi việc này thành công, tụi nó thật sự chỉ muốn về Anh sinh sống một thời gian, nghĩ tới những việc sắp xảy ra, tụi nó thật không thể chịu đựng được. Tụi nó mệt mỏi, sống như vậy, không còn vui vẻ thanh thản như bên Anh chút nào !!

Chuẩn bị đồ đạc xong, tụi nó nhanh chóng ra xe, mỗi đứa một chiếc xe, nhanh chóng lái tới biển đối diện nhà hàng có cái tên “The Sea “

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Nhìn đồng hồ, cũng chưa đến giờ, đang còn sớm, tụi nó gửi xe vào bãi đỗ của nhà hàng rồi ra bệ đá bên bờ biển ngồi nói chuyện phiếm. Một lát sau, tụi hần tới, mỗi người một chiếc xe, tấp vào vỉa hè gần đó, mở cửa bước xuống, ánh sáng tỏa ra từ người chói chang khiến ai cũng ngoái lại nhìn. Tụi nó đã thấy, cũng ngỡ ngàng, nay tụi hần bánh bao đẹp trai thế nhỉ, tụi nó bước đến, nở một nụ cười thật tươi ! Tụi hần vui vẻ chào hỏi: - Mọi người đã ăn gì chưa ? - Tụi nó lắc đầu

Vẫn là nhà hàng " The Sea " ấy, tám con người bước vào, chọn một bàn gần cửa kính có thể nhìn ra phía biển.

Bữa ăn cứ thế vui vẻ trôi qua, thanh toán xong, tám con người ấy lại bước ra. Hần bảo:

- À, tôi nghĩ nên đưa Bảo Ngọc tách nhóm thôi.

Ba nàng kia cười, gật đầu, cũng không có ý kiến. Nó nhìn hần, định đưa nó đi đâu vậy ?!

- Thảo Trang, đi với tôi riêng nhé ? - Anh Duy nở một nụ cười tươi rói, hướng ánh nhìn về phía Thảo Trang.

Cô nàng cũng không suy nghĩ nhiều, gật đầu.

- Thế ? Như Quỳnh và Hà Anh cũng đi riêng với Gia Thiệu và Hoàng Lâm phải không ? - Nó nghiêng đầu hỏi

Hai nàng nhìn hai tên còn lại, hai tên đó cười cười, cũng ... gật đầu cái " rụp "

Thế là tám con người ấy tách nhau ra, thành từng đôi, bước lên từng chiếc xe đang đậu ở vỉa hè gần đó.

Trong lúc đó, một cô gái khác, cô nhìn bốn chiếc xe ấy chạy đi, quay người lại, đi về phía nhà hàng mang tên " The Sea ".

- Quản lý, hôm nay bác lại đến sao ? - Một cô gái nhân viên trẻ tuổi mặc đồng phục của nhà hàng tươi cười hỏi thăm khi vô tình gặp người đàn bà mang nét mặt phúc hậu. Người đó gật đầu, mỉm cười:

- Ủ, cũng phải đến kiểm tra xem nhà hàng hoạt động thế nào chứ !

Cô gái cười, xin phép rời đi. Bà đi qua từng dãy bàn, một cô gái mặc đồng phục cho nhân viên tại nhà hàng đang bê một chiếc khay với hai ly rượu vang trắng đến, cô đi rất nhanh, mà phải chăng vô tình không nhìn thấy bà ?

- Ôi - tiếng kêu nhỏ vang lên từ bà, bà bị ngã ra sau. Cô gái lúc nãy làm rớt cái khay, chiếc nhẫn đính trên tay cô găm phải một bên vai của bà. Cô vội vàng rút tay lại, rú rít xin lỗi nhưng không hề để ai thấy mặt, nhanh chóng dọn đồ.

- Thật sự xin lỗi, để tôi vào lấy khăn ra ạ. - Cô nhanh chóng dọn hai chiếc ly chống vỡ kia đi cùng chiếc khay, rượu vang trắng lênh láng bên người bà. Rõ ràng chẳng phải rượu vang trắng, tại sao lại có màu đỏ thế này ? Mọi người nhìn vào, tưởng rằng chỉ là một loại rượu đỏ, đỡ bà dậy ngồi trên ghế.

Bà nhìn về phía cô gái kia đi vào, đó là cửa thoát nạn ?!! Bà hốt hoảng, hoang mang, đầu óc bà bỗng chốc quay cuồng, chóng mặt, và dường như... không thể thở được nữa rồi !! Bà tắt thở, nhịp tim ngừng, hai con mắt quá yếu đã khép lại, bà đã ngất lịm đi !

Mọi người xung quanh hốt hoảng gọi cấp cứu, chiếc xe trắng từ bệnh viện tiến đến, đưa bà lên xe đến bệnh viện. Nhân viên công ti nhanh chóng gọi chồng bà đến, hai ông bà cùng đến bệnh viện. Từ xa, cô gái lúc nãy tháo chiếc tạp dề nhân viên ra, nở một nụ cười bí hiểm, cô lẩn đi, lẩn đi sau bóng tối kia.

Trong bệnh viện, người đàn ông rất lo lắng, bác sĩ từ trong phòng cấp cứu bước ra, ôn tồn giải thích :

- Thưa ông, bà nhà đã bị găm một loại kim châm có chất độc tố rất mạnh trên vai, khiến loại độc tràn khắp cơ thể theo đường huyết, tim đã bị nhiễm độc mà không thể đập tiếp được..... Thật xin lỗi, bà nhà đã qua đời, tôi thật sự rất tiếc.

- Sao có thể được chứ ? - Ông tức giận nắm mạnh tay vào bức tường, mấy người kia không còn sống, vợ ông cũng đi theo họ luôn rồi, tại sao chứ ? Ai trả thù ông ư ? Là ai, là ai ?

Chương 23

Hắn chờ nó đến một hội chợ xa xa, hắn tấp xe vào gần vỉa hè, nơi dành đỗ xe ô tô, sau đó hắn cùng nó bước xuống. Nó nhìn quanh: - Đây, anh cũng có sở thích đến mấy nơi thế này à ?

- Tại sao không chứ ?

- Bản thân thiếu gia mà còn bày đặt vào mấy chỗ này cơ ?

- Đây, tôi thích thì sao ?

- Anh mà thích !! - Liếc liếc

- Tôi thích !! - Xoẹt xoẹt

- Thôi đi vào, không đôi co nhiều nữa. - Nó quay mặt đi vào trong trước.

Hắn đứng sau bệ môi rồi cũng đi theo, hai người đi qua bao nhiêu rạp hàng. Nó cứ thấy đồ ăn thì mắt sáng lên, ăn bao nhiêu vẫn không đủ. Đang ăn bánh trắng nướng, hắn vừa đi vừa hỏi nó :

- Đây, cô ăn gì nhiều vậy chưa no à ?

- Rồi.

-

- Là tôi tiếc, tại ở đây xa nhà, mà nhiều đồ ăn ngon quá, sợ không đi được nữa, nên.... - Gặm bánh gặm bánh

Hắn gạt gù, cũng biết tiếc cơ đấy !! Ha ha... Hắn vô tình thấy một rạp hàng bán vòng đôi nhẫn đôi các kiểu, chợt một bóng đèn lóe sáng trong đầu hắn, nó cứ ngó mấy hàng ấy, hắn nhanh chóng qua rạp bán vòng đó. Hắn nhìn qua một lượt, thấy một cặp vòng được khắc họa rất tinh xảo, màu bạc rất sáng.

- Cậu muốn xem loại nào ? - Ông chủ ở đấy thấy cậu liền tươi cười.

- Đây ạ. - Hắn chỉ vào cặp vòng ấy.

Loại vòng này có một đoạn ép hai lớp, có thể mở ra được, cậu hỏi ông chủ :

- Ông à, ở đây dùng để làm gì thế ?

- Để khắc chữ cũng là ý không tồi đấy.

Hắn suy nghĩ, nhờ ông chủ bảo thợ ở đấy khắc hộ trên hai chiếc vòng. Ngó quanh, vẫn thấy nó đang nhìn rạp kem, hắn vội khắc xong thanh toán đi qua chỗ nó, thì nó đã ăn hết 3 ly kem rồi !! Nó nhìn hắn bực dọc:

- Anh đi đâu vậy hả ? Tôi no rồi, đi về thôi.

- Khoan, đi với tôi đến một nơi. - Thế là hắn cứ kéo nó đi qua hàng người tấp nập qua lại.

Hắn lái xe chờ nó đến một khu vườn cực kì rộng. Đây còn gọi là tiệm Café Vườn Hoa, hắn đỗ xe rồi dẫn nó đi vào trong, đến một khung cảnh vô cùng ảo diệu, có một bộ bàn ghế dành cho hai người ở đấy. Xung quanh là một loạt hoa hồng tuyệt đẹp, nó ngỡ ngàng nhìn quanh, quay lại thì thấy hắn đã quỳ xuống từ bao giờ.

- Lâm Hoàng Bảo Ngọc, hôm nay, anh chính thức tại đây, chân thành hỏi em một câu rằng, đồng ý làm người yêu anh hay đồng ý làm vợ anh ? Nhớ rằng chỉ được trả lời một trong hai thôi đấy. - Mở ra một hộp quà, bên trong là một chiếc vòng lúc nãy và một chiếc nhẫn tuyệt đẹp mà hắn đã giữ bấy lâu nay.

Nó ngạc nhiên, lòng cảm thấy lâng lâng, nó mỉm cười.

- Giờ chỉ có thể chọn làm người yêu, còn làm vợ thì hãy tốn công sức thêm lần nữa để cầu hôn là được. - Nó cười, một nụ cười hạnh phúc.

Hắn đứng lên, đeo vòng và nhẫn cho nó, nhẹ nhàng đặt lên mỗi nó một nụ hôn ngọt ngào.

"Đây phải chăng là một hạnh phúc ? Kéo dài được bao lâu đây ? " - Nó mỉm cười chua xót nhưng nó biết rằng nên trân trọng những gì hiện giờ, nó sẽ không thể mắc sai lầm để mất đi những người thương nữa.

- Ngọc Ngọc, sau này em muốn làm gì ? - Uống cafe, hắn hỏi nó

Nó nghĩ, nó từng muốn sẽ trở thành một nhà thiết kế nổi tiếng tại Pháp, nhưng tổ chất của nó chính là một người doanh nhân, và hiện giờ nó đang làm cho công ti của ba mẹ. Nó biết trả lời sao nhỉ ?

- Hmm, có thể là chủ tịch thì sao nhỉ ?

- Anh cũng thế, anh sẽ là người nối tiếp ba, quản lí công ti của ba, quản lí những nhà hàng của ba, để mọi người công nhận anh !!

Hắn có niềm đam mê khao khát vậy à ?

- Anh học kinh doanh bao giờ chưa ?

Hắn lắc đầu.

- Anh sẽ học nó sau khi tốt nghiệp cấp 3.

Nó lo âu, nếu bây giờ thực hiện kế hoạch trả thù, công ti của ba mẹ hắn sẽ không ai tiếp quản, hắn chưa có kiến thức về ngành này, công ti sẽ sụp đổ ? Hắn không thể thực hiện ước mơ ? Không thể hoàn thành niềm đam mê của mình ? Nó băn khoăn, phải làm sao đây ? Hay để khi hắn tốt nghiệp Đại học rồi thực hiện nhỉ ? Ánh mắt nó bỗng sâu hơn bao giờ hết. Nó không đợi được.

Bỗng điện thoại của hắn reo....

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

Có một cô gái, vô cùng xinh đẹp, bước vào một Thẩm mỹ viện, khu spa nghỉ dưỡng dành cho từng khách VIP. Cô vào phòng thay đồ của nhân viên, cởi bỏ đồ trên mình, mặc lên một bộ đồng phục của Thẩm mỹ viện. Cô bước ra ngoài, đẩy theo một xe đẩy chứa những dụng cụ massage cho phụ nữ, cô tiến tới thay ca của cô gái đang làm tại chiếc giường riêng trong phòng VIP. Một người phụ nữ ở tuổi trung niên đang nằm úp, cô tiến lại chào hỏi lễ phép rồi bắt đầu công việc massage. Từng cử chỉ của cô vô cùng nhẹ nhàng, khiến cho những kẻ khó tính cũng phải nguôi ngoai mà hưởng thụ, từng bước từng bước một, cô xoa bóp bờ vai của người phụ nữ kia, dùng một máy massage dọc theo sống lưng. Bà ta hưởng thụ, nằm mê man mà không hề cảnh giác, cô nhìn quanh, nhếch môi cười bí hiểm, ấn mạnh đầu máy massage dính gai trên đó vào huyết sau gáy của bà, bà mê man, bỗng ngất đi ! Cô nhìn đầy vẻ hài lòng, tháo lớp vỏ định trên đầu máy massage ấy ra, bỏ vào túi xách ở dưới chân mình. Xách lên, đeo trên vai đi ra ngoài, cũng không quên tháo chiếc găng tay cao su cao cấp kia ra. Cô đến nhìn một nhân viên khác, gặt đầu, chiếc mũ cô kéo che gần nửa mặt, chiếc khẩu trang đã được đeo lên từ khi nào.

Cô nói nhỏ :

- Hôm nay tôi hơi mệt, đã xin nghỉ, phiền cô vào phòng chăm sóc bị khách trong phòng VIP 3 hộ tôi.

Sau đó, nhanh chóng rời đi ra cửa sau, cũng không quên lấy đi bộ đồ trong phòng thay đồ nhân viên. Trong nhà vệ sinh công cộng gần đấy, cô cởi bỏ đi bộ đồng phục, tẩy trang mấy thứ son phấn trên mặt mình, xé luôn vết xăm đã dán trước đó trên tay phải, mái tóc uốn cong vào lửa người rằng là tóc ngắn, cô liền tháo từng nếp uốn ra, mái tóc dài đến lưng hơi xoắn phần đuôi được thả ra. Lại trở lại bộ dạng như trước !!

Tại căn phòng VIP 3 ấy, cô nhân viên cứ thế mà massage cho người phụ nữ đang nằm trên giường, mặc dù hỏi nhiều câu không trả lời cứ nghĩ rằng vị khách khó tính, cô đi thay khăn ẩm, nhắc bà ấy nằm quay lại, gọi, gọi hoài, kêu, kêu mãi, thừa, thừa riết - Bà vẫn không quay lại, cô lay lay bà, lúc này bà mới tỉnh lại, mơ màng thay đồ rồi ra thanh toán mà chẳng nói câu nào. Bước ra đường chính, cứ thế mà đi bộ bên con đường rộng lớn kia, bỗng, bà tắt thở, cả thân thể ngã ập xuống vỉa hè, một chiếc đinh dài bén nhọn gần đấy không may đâm phải phía ngực trái của bà.

- Mau mau lên, gọi cấp cứu.

- Đưa bà ấy lên xe, xem trên người có điện thoại, mau gọi người nhà đến.

Từng người dân gần đấy đỡ bà lên chiếc giường xe cấp cứu, chiếc giường nhanh chóng được đưa vào xe cấp cứu. Một người dân cầm điện thoại gọi cho người nhà cũng lên theo.

Tại bệnh viện, người đàn ông quần áo xộc xệch ngồi ngoài cùng một người bác khác, người bác ấy xin phép về trước, chỉ còn ông ở lại. Bác sĩ sau bao lâu cũng bước ra, chất giọng đều đều nhưng đậm chất cay đắng:

- Ông là người nhà của bà trong ?

- Vâng.

- Bà nhà bị một liều thuốc mê hạng nặng cộng với loại thuốc an thần truyền từ phía sau gáy vào huyết, phần gáy cổ bị đè mạnh khiến ngất xỉu, thuốc mê tiết ra độc tố không thể xác định khiến bà ấy mơ màng, không biết gì hết, đến lúc độc tố đã cao khiến bà ấy khó thở gây nên tình trạng tắt thở, sẽ còn cứu được nếu nhịp tim ổn định, không may rằng cây đinh quá dài đã đâm vào tim, cắt đứt vài mạch máu, bệnh viện không còn tìm cùng nhóm chất thay thế được, cũng không thể tiếp tục phẫu thuật được nữa, độc tố lan quá mạnh, Bà đã qua đời !

Bác sĩ nói xong đi qua người đàn ông ấy, một cách nói rằng phủ phàng đi ! Ông ta ngồi xuống, gục đầu, đưa tay ôm đầu, không thể thế được !! Chuyện gì vậy ? Ai đã làm chuyện này ?

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Một con người mang hai tính cách. Khi nào mới chịu là bản thân mình ?

Trên con đường dài tấp nập, chiếc xe nổi bật đi trên dòng xe ấy vẫn thu hút biết bao sự chú ý của mọi người. Nhưng hai người ngồi trong xe, chẳng chịu mở miệng nói câu nào, tưởng chừng như ngoài đường và trong xe hoàn toàn đối lập nhau.

- Chúng ta sẽ đi đâu nhì, cậu nói xem, Thảo Trang ? - Anh Duy không chịu được cũng lên tiếng

Gật đầu nhẹ, cô nhìn lên bầu trời đêm kia, những ngôi sao đẹp quá, cô muốn đi thăm bố mẹ của cô quá, nhưng bây giờ thì không thể rồi ! Bật cười, cô nhìn ra cửa xe mà nói :

- Chúng ta đi lên trời đi.

Hờ ?!!! Lên trời bằng cách nào vậy ? Ý là chọn đại cái xe nào rồi tông đại rồi mình chết đi, sau đó đi lên thiên đàng, lên trời đó ý hờ ? Cậu suy nghĩ đến rùng mình. A, thôi bỏ qua cách đó, cậu biết có chỗ đi lên trời rồi. Cứ thế, cậu phóng thẳng đến khu vui chơi khá lớn. Đậu xe vào bãi đỗ, hai người cùng bước xuống, hmm.. Cũng nổi bật đấy ! Rất xứng đôi ! Tuyệt ! Haha...

Cậu nắm tay cô đi vào, bỗng chốc hai má cô ửng đỏ, sao nóng má vậy !! Cậu dẫn cô tới một khu riêng biệt, cô nhìn, là cáp treo ! Phải không ta ?!

Cậu cười, đi mua vé rồi hai người cùng vào một ô cáp

- Duy này, đây là cáp treo sao ?

- Ủ, đừng nói rằng mới đi lần đầu nha ?!

Cô thẹn thùng gật đầu, cậu ngạc nhiên.

- Tớ ở bên Anh từ nhỏ mà, nên ở đây... bay giờ cũng.. không rõ cho lắm - Cô cười cười

Hmm... Quen quen ta. Cậu có nhớ gì đó quen lắm, nhớ về cái cô gái ngày xưa suốt ngày bắt bẻ cậu, mà rõ ngày thơ chả biết gì, cũng sang Anh. Thôi, chắc là trùng hợp thôi, trùng hợp. Haha...

Chiếc cáp bắt đầu di chuyển, phần trên cáp là kính trong suốt nên có thể ngắm bầu trời, đi đến giữa chừng, chiếc cáp ngừng lại, cô hốt hoảng, mặt tái mét:

- Này, sao nó đứng yên vậy, không phải là ta sắp chết chứ ?

Cậu muốn bật cười. Haha... Thôi trêu cô chút vậy. Cậu nhẹ nhàng nâng cằm cô lên, đặt lên đôi môi hồng mềm mại kia một nụ hôn nhẹ nhàng, người cô như có tia điện set qua, lay hồn, thế này còn chết sớm hơn nữa đấy, đưa tay lên định đẩy cậu ra, cậu liền cầm tay cô lại, di chuyển cái miệng sang phía tai cô, hơi nóng phả ra, khiến cô như tê liệt. Cậu nói nhỏ bên tai cô:

- Chết thì ta cũng cùng chết chung mà, phải không, vậy từ nay ta luôn bên nhau rồi!! À dù có chết thì anh vẫn phải nói với em, rằng anh yêu em, yêu em rất nhiều, em có phải là cô bé nhỏ ấy ? Cô bé nhỏ luôn bắt bẻ anh ?

Cô bỗng sao thấy ấm lòng quá, anh đã nhận ra cô, sớm như vậy ? Cô gật đầu, một lời nói tựa như gió thoảng:

- Còn ai nữa, anh nhận ra trễ vậy à, mà thôi, kệ đi, em cho qua lần này, vì em cũng yêu anh.

Nghe lời nói của cô, anh thấy mừng mà lòng vô cùng lo âu, sao vậy chứ ?!

- Sao cái cặp vẫn chưa rút nhỉ ?

Cậu bật cười.

Cô nhìn quanh.

- Anh lừa em ?

Cậu huyệt sáo, đưa hai tay lên véo hai má của cậu, có phải làm cô đau tím rồi không

- Nếu không, anh không biết phải nói lời yêu với em thế nào. Hi hi.

Cô cười, được rồi, cô động lòng, được rồi, cho qua cho qua. Nhưng mà, cô vẫn bức. Hừm.

- Thảo Trang à, đứng lại đi. Anh xin lỗi, sao em đi nhanh vậy..... Đợi anh với.

Một cô gái đi trước, bước chân nhẹ nhàng mà sao nhanh quá, làm chàng trai cứ như sắp chạm được lại vụt mất vậy. Hình ảnh ấy đập vào mắt của tất cả mọi người trong khu vui chơi, một cậu bé vui tính chỉ chỉ rồi nói với mẹ:

- Mẹ, mẹ, nhìn kìa, hai anh chị ấy là chơi trò đuổi bắt mới sao ?

Người mẹ không trả lời mà dắt đứa nhỏ đi qua. Cô bất thình lình đứng lại, cậu xém tí là đề lên cô -.-

Cô nắm tay cậu, dẫn đi biết bao chỗ trong khu trò chơi, cậu cười, nhưng trong tâm đầy vẻ lo âu.

Chơi gần hết cái khu vui chơi, cậu và cô ngồi trên một ghế đá uống nước.

- Trang này, chúng ta sẽ chia tay chứ ?

- Không có chuyện đó, nhưng nếu anh muốn, ừ tôi không ý kiến.

Phũ. Phũ. Phũ. Phũ quá đi !!!!

- Anh sẽ chẳng chia tay đâu.

Cô bật cười. Được rồi, sao cậu ta bữa nay dễ thương vậy ?

Chỉ mong rằng, bản thân của mình sẽ thật sự được ai đó yêu, cô sẽ trở lại với bản thân mình.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Lời Nói Của Tác Giả, Và Giải Đáp Một Số Thắc Mắc

Đầu tiên, Nhượng Băng xin nói qua về câu chuyện này. Khi đang đi đến trường, đáng lý là phải ôn bài để kiểm tra, nhưng mà lại nghĩ mông lung, rồi ra một cái cốt truyện không đầu không đuôi. Khi nào có ý tưởng sẽ bổ sung vào " Danh sách ý tưởng cho Tứ đại ma nữ và Tứ đại hoàng tử " Đến giờ nghỉ lại,

viết đến nhiều thế này, mệt thật, thì cũng có lời chê, lời khen, dù sao cũng đã lên nhiều ý tưởng rồi, thôi cứ cho thành một câu chuyện vậy. Là bộ truyện đầu tay, nên sẽ được chỉnh sửa theo từng thời gian, từ ngôn từ, cách viết, cách đối thoại cũng sẽ thay đổi dần dần, Nhược Băng biết là một số người đọc những chương đầu thấy còn nhiều teencode, hay lỗi chính tả, hay lỗi đối thoại, hay lỗi ngôn từ, sẽ không muốn đọc tiếp nữa, nhưng Nhược Băng cũng cảm ơn các bạn vì đã quan tâm và "Click" vào xem. Vô cùng cảm kính và biết ơn với những bạn đã ủng hộ truyện đến đây, thực thì cũng có lúc nản mà, thôi cứ cố gắng hết mình vậy, cũng là đam mê và sở thích, cũng nên tham khảo ý kiến chứ không nên quá quan tâm rồi quan trọng hóa ! Và đến lúc giải đáp:

Câu 1: Tại sao truyện một chương lại ngắn vậy ?

- Vì mỗi chương là một nội dung riêng, lấy ngôn từ xúc tích dễ hiểu nhất, không dây dưa, và chỉ trích ra từ những ý tưởng, tiếp tục viết nó nên một chương truyện. Cũng thấy hơi ngắn, nhưng nếu nghiêng về tự sự quá sẽ khiến chán, ngôn từ xúc tích có lẽ sẽ dễ dàng hiểu được và không mất nhiều thời gian phải đọc lại để dịch nghĩa. Suy nghĩ của Nhược Băng à, vẫn là mong các bạn góp chút ý kiến. Thân ^.^

Câu 2: Tác giả có thể không viết tắt nữa không ?

- À thì, Nhược Băng đã cố gắng sửa chữa ở những chương tiếp theo, sẽ không còn lỗi viết tắt hay teencode nữa, vậy đó, nên giờ cũng quen tay gõ để viết rõ ràng rồi. Hihi.

Câu 3: Lịch đăng định kì ?

- À thì, câu này khó trả lời quá, chứ chỉ khi nào có ý tưởng mới có thể viết nên một chương có tí tẹo vậy à. Chỉ là suy nghĩ về ý tưởng cứ hay bị trùng với nhiều motif cũ, thôi cứ cố gắng, cái nào đặc sắc nhất thì lấy vậy. Khó khăn quá! Mà từ giờ lâu nhất là 2 tuần, thường thì cuối tuần lại ra một đồng ý tưởng, ahihi...

Câu 4: Sao tác giả không giới thiệu nhân vật hay nói rõ về bộ tứ Băng ?

- À cái này Nhược Băng hiểu được, có lẽ mọi người sẽ bị rối về truyện, nên ta cũng quay lại với mấy tên cũ rồi à. Từ nay sẽ vô cùng ít lần có người gọi tên Băng của bộ tứ trong truyện nữa à. Giới thiệu nhân vật thì Nhược Băng cũng nói tên của những nhân vật chính trên phần giới thiệu rồi à, mong mọi người thấy được và xem. Ở một số trang cop truyện từ santruyen.com qua thì không thấy phần giới thiệu, nên cố gắng đọc hai ba chương đầu để biết ai ra ai vậy à!! Hề hề...

Câu 5: Tác giả viết xong chưa mà lâu vậy ?

- À như câu 2 ý à, có lẽ sẽ hơi nhiều tình tiết, nhưng sẽ cố gắng xúc tích nhanh gọn để cho mọi người một cái kết có tâm nhất à !! Mà... Nhược Băng rất thích kết bí thăm nha!!!

Câu 6: Bảo Ngọc, Thảo Trang, Hà Anh và Như Quỳnh đôi với ai ?

- Ahuhu, đã cố gắng viết rõ vậy mà, nhưng đến giờ thì cũng biết được Bảo Ngọc với Minh Khánh ; Thảo Trang với Anh Duy ; Hà Anh với Hoàng Lâm ; và Như Quỳnh với Gia Thiệu nha!! Ahihi...

Là một số câu phổ biến mà Nhược Băng gom góp được từ nhiều trang thôi à, cảm ơn một số trang lấy truyện đã ghi rõ nguồn santruyen.com, nhưng mong rằng ảnh bìa đừng để riêng logo trang web của trang như thế nhé ! Thân à. Cảm ơn tất cả mọi người đã ủng hộ truyện và theo dõi đến đây à, thật sự khâm phục sự kiên nhẫn của mọi người quá, ta sẽ học tập, ta sẽ học tập để kiên trì viết hơn nữa à!!!!

Facebook tác giả: Yumie Mai - ava là con anime đeo kính, có thể sẽ thay đổi -.- Nghĩ là chẳng ai add đâu, thôi kệ cứ nói ra vậy, ai có gì nhận xét hay ý kiến cứ tung hoành nhé. Ahihi

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Con điên kia, từ nay căm cùoi với ai khác!! _____

Bình thường thì Như Quỳnh là người nói vô cùng nhiều, nhưng đi với Gia Thiệu, sao không nói ? Mặt cứ đỏ ửng lên là quái nào ? Chỉ là đi dạo trên vỉa hè, trông cô vô cùng trẻ con, nhưng cô lại cực kì ghét công viên giải trí, vì sao à ? Ai mà biết được !! Đi dạo trên phố, cả hai cứ im lặng, Gia Thiệu như nhớ ra gì đó, liền quay sang Như Quỳnh:

- Quỳnh này...

- Kia, là chị Hà, cả anh Vũ nữa, hai người họ nắm tay nhau kia, không không không, chuyện gì vậy nè, hai người đây đang hẹn hò sao, lại đó đi. - Thế là Như Quỳnh kéo ngay đến phía hai người con trai và con gái ấy.

- Quỳnh. - Như Hà thấy Quỳnh liền hoảng hốt, cười hề hề.

- Hai người, mau khai !!!

- Là bọn anh đang hẹn hò! - Duy Vũ nở một nụ cười cực kì tươi rói, nhưng ánh mắt chị Hà lại nhìn hướng khác, bộ dạng khẩn trương, liền kéo tay Vũ:

- Vũ, chúng ta đi thôi, hai đứa đang đi hẹn hò cũng không phải sao, haha..., bọn chị đi trước, có gì gặp lại ở nhà. - Kéo tay Duy Vũ đi trong sự ngạc nhiên của Như Quỳnh và Gia Thiệu. Hai người bọn họ, đi đâu mà vội vàng thế nhỉ ?

Đột nhiên Như Quỳnh cảm thấy khát nước, bảo với cậu ngồi xuống ghế đá, đợi cô đi mua nước. Cậu cũng ậm ừ... Mãi nhìn theo bóng dáng hai con người lúc này vừa rời đi. Như Quỳnh chạy đi kiểm chỗ bán nước, thấy một máy bán nước tự động, cô liền chạy lại, mua hai chai nước lạnh, đang định quay về thì gặp ba tên du côn -.- Cô nhìn bọn họ, cười nhẹ rồi định đi qua, nhưng họ liền chặn lại:

- Cô bé, tối vậy còn đi đâu một mình thế ? - Tên thứ nhất.

- Hay đi với tụi này nha ? - Tên thứ hai

- Cô bé, thích tụi anh à, cô bé hồi này cười rất đẹp áy. - Tên thứ ba cười cười nham hiểm vô cùng nham hiểm

Cô lại cười:

- Các anh là muốn làm chuyện đó sao ?

- Cô bé cũng sung quá nhỉ ? - Tên thứ nhất

Cô cười, dẫn ba tên đó đi về hướng hẻm tối. Còn về phía cậu đợi cô lâu quá cũng đi tìm, đi đến hẻm tối nghe tiếng " bịch bịch, sập sập, hục hục, ặc ặc... " cậu hoảng hốt, cô bị làm sao rồi à ? Cậu đi vào con hẻm ấy, nhìn máu vung vãi khắp nền đất, mấy tên trông có vẻ du côn nằm la liệt dưới đất. Cậu ngó người, hahaha... quên mất, cô cũng nằm trong tầm sát thủ rồi đó, giết người vô tội vạ vậy à ~..~

- Họ chưa chết. mất máu hơi nhiều thôi anh yêu. Cô đi đến bên cạnh ôm lấy cánh tay anh, cười hạnh phúc.

Mấy tên ở dưới đất nhìn, không còn sức dậy nổi, chỉ đủ thều thào:

- Thật xin lỗi, tiểu thư. - Ngát đi không luyến tiếc.

Hai người cứ thế đi ra ngoài, cô cầm chai nước tu hết gần nửa chai -.- Cậu cười.

- Gia Thiệu, chúng ta cũng hẹn hò như chị Hà đi. - Cô nhìn thẳng vào mắt cậu.

Cậu ngạc nhiên, cái này đáng lẽ là cậu phải nói chứ. Nhục quá nhục!

Thôi, nước được dâng tận cổ đây.

Khẽ đặt lên môi cô một nụ hôn, khẽ nói:

- Là câu trả lời của anh, cô gái bạo dạn nhiều tính cách của anh. Anh yêu em. - Vòng hai tay ôm lấy thân hình nhỏ nhắn của cô, mỉm cười hạnh phúc.

Cô nghiêng đầu, là cô đang nói giỡn mà, cô diễn sâu quá rồi à, thôi kệ, cô nghiêng đầu khẽ tựa lòng cậu, ầm ập làm sao.

- Anh là người con trai khiến nụ cười em nở rộ một cách thật lòng nhất!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Điện thoại hân hân reo. Hân nhìn vào màn hình... Nỗi lo âu lại hiện trên mặt, nó thấy vậy khẽ nhíu mày suy nghĩ, cậu đi ra ngoài nghe điện thoại...

- Con nghe ạ. - Cậu nói nhẹ nhàng nhất có thể.

- - Đầu dây bên kia

- Không thể được, sao họ có thể ?

- - Đầu bên kia

Hân hoảng hồn, là sự thật, một sự thật kinh hoàng nữa, hân nhìn nó, với ánh mắt lo sợ...

Nó thấy lạ, hân nói chuyện với ai vậy, sao ánh mắt lại lo sợ đến thế kia ? Nó khẽ lắc đầu, chắc là nó nghĩ nhiều quá thôi. Nó tin hân, nhất định mãi tin hân!!!

Hân đi vào, cười với nó một cái, rồi cứ thế khuôn mặt có vẻ gượng vui với nó, nó vẫn xua tan ý nghĩ nghi ngờ hân đi.

Nó muốn sẽ lại một lần nữa sống với yêu thương, nhưng... nghĩ đến tối nay, nó khó mà sống được yên lành với cái gọi là "yêu thương" ấy nữa...

- Anh ổn chứ ? - Thấy gương mặt cứ gượng hết cả lên của hân, nó không chịu được cũng lên tiếng hỏi. Hân im lặng, quá lâu!

Hân có vẻ giật mình, nhìn nó, rồi lắc đầu cười trừ:

- Anh vẫn ổn mà.

Nó!! Không thể tiếp tục làm lơ được, nhất định là có chuyện rồi, tại sao lại như vậy được chứ ? Ra ngoài một phát liền thay đổi 180 độ -.- Đùa nó à ?

- Chúng ta về thôi, em có việc ở nhà một chút. - Nó đứng dậy cầm đồ chuẩn bị ra xe, hân ậm ừ rồi tính tiền rồi cũng lên xe chờ nó về đến tận nhà.

Giờ này chỉ mới có mình nó về nhà, nó bước vào căn nhà tối om, mở khóa đi vào, thấy trước cửa có một đôi dép phụ nữ !!

Nó nhìn!!

Nhà nó không có đàn ông, đâu ra phụ nữ đến làm gì!!

Hay ăn trộm, ăn trộm mà bị ngu đến nỗi vứt dép ngoài cửa vậy à, ít ra mở luôn cánh cửa ra vào hộ đi !! -.-

Hay có người ghen ăn tức ở với tụi nó đến nhà phá hoại đồ đạc ?!! Cũng tiện, mai đi mua đồ mới cũng được.!!

....

Hết giả thiết, nó cũng mở cửa mà vào nhà, bật đèn lên, thấy Thảo Tiên đang ngồi nhâm trà trên ghế Sofa ... =.=

Cầm nó xem tí chạm đất, sao con nhỏ này vô nhà được vậy ?

- Thảo Tiên, sao em lại ở đây được chứ ?

- Hừm, em phá khóa. - Cười " hề hề "

Nó tức, nó quên mất, con này giỏi nhất đi phá khóa, phá mật mã nhà người ta mà. Làm ăn trộm cướp bóc luôn đi !!!

- À, chị về sớm như vậy, có chuyện gì à ?

Nó nhìn con bé, lắc đầu, rồi bước lên lầu thay đồ.

Thảo Tiên ngồi đó, tiếp tục nhâm trà, trên môi nở một nụ cười bí hiểm. Rồi sẽ như thế nào nhỉ ? Các chị định dọn dẹp trong đêm nay rồi ngày mai, hay ngày mốt, trốn qua Anh à ? Sao các chị không dẫn đối mặt chứ, sao các chị lại cứ ẩn nấp như thế chứ ? Tại sao các chị không công bố bây giờ các công ti cũng là của chính các chị quản lý rồi chứ ? Nước mắt cô khẽ rơi, cô hận các chị cô, các chị ấy rất nhát, nên cha mẹ mới để các chị qua Anh để tự lập, đã thay đổi được đến mức này rồi, cũng có tiếng trong cái thế giới ngầm kia rồi, mạnh mẽ và chín chắn hơn nhiều rồi, tại sao cứ phải tránh né mà im lặng vậy chứ ? Với người như cô, đó là sự nguy hiểm, nhưng với tụi nó, chính là sự do dự, không dứt khoát.

Điểm yếu của tụi nó, nhất là nó, chính là dễ mềm lòng mà do dự... Điều đó, mong rằng sẽ không ảnh hưởng gì chứ ?

--Một tuổi thơ đẹp, nhưng lại đầy rẫy sự mới mẻ, nó - Bảo Ngọc nếu không được rèn dũa bởi cách sống tự lập, đến bao giờ mới chịu là một con người

mạnh mẽ đầy tình cảm như bây giờ ? Có lẽ chỉ là một tiểu thư như nhiều cô nàng giàu sang khác mà thôi!

--Một tuổi thơ đẹp, nhưng vô cùng điều mới lạ, Thảo Trang chỉ là một cô nàng ngu ngơ chỉ biết im lặng mà nghe người ta nói, thì sẽ như thế nào trong xã hội đầy sự nguy hiểm này ? Mà dẫu bởi cách sống tự lập, cô đã thoát được cái sự ngu ngơ ấy, bây giờ cô đã biết suy nghĩ hơn rất nhiều, biết lắng nghe và thấu hiểu!!

--Một tuổi thơ đẹp, nhưng môi trường sống lại có nhiều cái lạ quá, Hà Anh không thể nào mà nói hết về nó được, sợ rằng nói ra những điều ngốc nghếch thiếu suy nghĩ, sẽ bị mọi người cười chê, cái môi trường ấy, đã tạo nên con người lạnh lùng như cô bây giờ !

--Một tuổi thơ đẹp, nhưng đầy rẫy mặt nạ, Như Quỳnh không thể nào mà đếm được cho hết, nhưng cô thấy rằng, cái cô thấy nhiều nhất chính là mặt nạ vui vẻ, cô nghĩ rằng thân thiện vui vẻ sẽ luôn được mọi người quý mến, nhưng đến một ngày, cô nhận ra, điều đó không phải, phải biết dùng mặt nạ khi nào và không dùng khi nào !!!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Phải chăng cuộc sống thay đổi quá nhiều, con người cũng thay đổi theo ?! _____

Nó bước vào phòng, nằm oài ra chiếc nệm êm ái kia. Hôm nay nó vui, à cũng đầy những thắc mắc khó hiểu nữa. Nó suy nghĩ, nó rất hay nghĩ cho dù đến từng chi tiết nhỏ nhất. Tại sao lúc này nghe điện thoại xong, sắc mặt xuống trầm trọng như thế, hẳn nhìn nó khiến nó có cảm giác như nó làm chuyện gì xấu vậy?! Không đâu, nó chưa bắt đầu cuộc trả thù mà, chẳng lẽ có tiên đoán tương lai báo cho hắn à. Haha...

Chắc cũng chỉ là gia đình có chuyện gì thôi, chắc không sao đâu. Nó tự an ủi bản thân.

Nhưng lòng nó bồn chồn quá, như có chuyện gì tồi tệ xảy ra vậy, lòng nó cứ thất lại... lo lắng..

* Cốc...cốc... *

Nó giật mình bật dậy, chắc là Thảo Tiên. Nó nói vọng ra ngoài cửa:

- Mở cửa vào đi Thảo Tiên, chị không khóa. - Thế là nó thản nhiên lại và nhắm mắt hờ.

Nó nghe tiếng bước chân vào phòng, nhưng không nghe tiếng ngồi, cũng chẳng nói gì, nó đành lên tiếng :

- Tiên, em có chuyện gì sao ? Nói đi chứ.

Một cảm giác mê muội ập xuống lần át tinh thần ý chí của nó, một bầu trời đen bao phủ đôi mắt nó...

Thảo Tiên mơ màng tỉnh dậy, ủa ... sao cô không nhớ gì nữa vậy nhỉ . _.

.... Một tên con trai trộm dây đen đến bấm chuông....

..... Tên con trai định chạy thẳng lên lầu....

.... Cô đứng dậy cản, một cảm giác ê ẩm sau lưng....

Chắc, là cô bị đánh ngất sao, mà đánh ngất cô để làm gì nhỉ, lúc đó chỉ cô với chị Bảo Ngọc trên phòng

Ôi không, chị Ngọc. Thế là cô chạy thẳng lên phòng nó, cửa mở không phải tính nó, nó không có trong phòng, cửa sổ mở, thoát qua cửa sổ ? Có phải quá liều lĩnh hay không ???

Ba chị kia về chưa ta, cũng trễ rồi, lại chạy qua ba phòng của ba người còn lại.... trống rỗng.... Còn không có dấu hiệu rằng có người về, thế là sao chứ ? Trong đêm bắt cóc cả bốn người, không phải đêm nay họ sẽ đi báo thù sao, hay đi rồi ? Không thể, mấy bộ đồ chuyên hoạt động còn ở đây mà....

Thảo Tiên cô ngốc quá, sao lại chậm hiểu thế này....

Nó cố mở mắt ra, mà sao có gì vờn vờn thế nhỉ ? Bị bịt mắt rồi !! Có mấy mùi quen quen ta, hình như là Hà Anh, Thảo Trang với Quỳnh. Miệng bị dán băng keo cứ cố gắng gây tiếng động... Mà hình như tụi kia chưa tỉnh...

Uizza.... Đau quá, đũa nào đá chân nó vậy hả, nó tức giận quậy cọ, mấy sợi dây thừng cứ chà vào làn da trắng nõn của nó, đau rất.

* Uych uych * số lần đá chân nó càng tăng khiến nó bực mình, nhưng không thể nói được.

Như Quỳnh cứ cố đá cái chân bên cạnh mình, tưởng rằng là thằng bắt cóc hay con nhỏ chủ mưu đánh ghen như trong phim cô hay xem, mà... sao đá hoài tên này không đau à, không là lỗi uy hiếp cô mà cứ "ứ ứ" là thế nào . _.

Hà Anh cảm nhận thấy rằng đây chính là căn nhà kho bỏ hoang, nghe tiếng "ứ ứ" bên cạnh, mặt cô đỏ lên . _ . Nơi này cũng làm chuyện ấy được à . _ . Bắt cóc cô để đây rồi điem nhiên làm chuyện xấu xa đó, thật là quá đáng mà, ít ra cũng phải uy hiếp dọa nạt tổng tiền gì đi chứ . _.

Thảo Trang mơ màng, sao trước mắt cô tối đen thế này, cô... cô... không muốn bị mù sớm vậy đâu, cô cố lên tiếng, bị cầm luôn sao ??? Ahuhu sao lại để cô vừa dúi vừa cầm vậy chứ. Mà tiếng gì ấy nhỉ, cô không nghe rõ, cô bị lẳng tai luôn sao ??? Ôi mai gót, sau này cô sẽ trở thành một cô gái đáng thương, vừa mù vừa cầm còn cả điếc nữa, con xin lỗi ba mẹ, con thế này không thể báo thù cho hai người được rồi, con sẽ chuẩn bị đến bên hai người đây... Vĩnh biệt cuộc sống thân yêu, vĩnh biệt tụi mày... tao đi đâyyyyy Cô hoảng loạn, liền bị ngất xỉu.

* Tút TUT TUT TUT TUT TUT TUT TUT... * Thảo Tiên ở nhà lo lắng gọi cho hân, Gia Thiệu và Anh Duy. Cả ba người đều không nghe máy là thế nào chứ. Cô tức giận quăng điện thoại lên ghế sofa. Hoàng Lâm cô không có số, à Thiên . Chợt nhớ ra, cô liền gọi điện cho Thiên

- Chị Tiên ?

- Thiên à, nhóm chị Ngọc có đến Bar không ??

- Không có, chuyện gì sao ạ ?

- Họ mất tích rồi.

* TUT TUT TUT.. * Chiếc điện thoại bị ngắt, Thiên liền giao việc lại phóng thẳng xe đến nhà tụi nó, trên đường đi gọi cả anh Vũ và chị Hà.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Chương 30

Thiên chạy thẳng vào nhà nó, thấy Thảo Tiên đang nhàn nhã nhâm trà ăn bánh xem TV.

....

Cái gì đây, này còn gọi cho cậu bảo tụi nó mất tích, sao có thể nhàn nhã ngồi đây được nhỉ ? Nhìn kìa, còn quay lại nhìn cậu với ánh mắt như chưa hề có gì xảy ra vậy . _.

Anh Vũ và chị Hà cũng vừa đến nơi

- Tụi nó đâu rồi ? - Chị Hà háp hổi hỏi, tiện thể lắc lắc cơ thể Thiên.

Nhún vai, cậu trả lời :

- Mất tích ạ, mà chị nhìn xem, sao Tiên có thể ngồi đó được, chị nghĩ thử xem có thật là họ mất tích hay không, hay đang trêu đùa chúng ta chứ ? - Rụp... Vừa dứt lời, Tiên tắt TV và đi lại chỗ Thiên, nhéo tai dài ra một phút.

- Ah ui ...

Anh Vũ sốt ruột:

- Kể lại sự tình được không, tụi nó cũng bị bắt cóc à ? Chuyện lạ à ghen, mà không biết bên Anh nó bị bắt cóc bao giờ chưa nhỉ ?

Hàn Thiên trở mắt ra nhìn, sao lại có thể bình tĩnh đến vậy chứ ? Khoan, phải suy nghĩ logic một chút, bốn chị của nó là đại tứ bang chủ của Ice Vampire... À, chắc tụi nó sẽ chẳng sao đâu.

Thấy chị Hà cứ lo lắng bồn chồn, Thảo Tiên cũng " nhắc " lại :

- Chị Như Hà, không nhớ tụi nó là ai sao chứ ?

- Biết nhưng mà thị giác của Quỳnh rất yếu, bị bịt mắt thì cũng chỉ sờ soạng tay chân, hay không thể nhìn là không làm được gì cả.

- Còn có ba chị kia mà ?

- Em ra nước ngoài lâu nên em chưa rõ, Ngọc nó rất dễ mất lí trí khi khó chịu bởi sự hoang mang, bởi sự khó chịu khi không thể xác định được gì, nên không thể hoàn toàn giải thoát tự lực được. Hà Anh chỉ có thể cảm nhận được môi trường xung quanh, nhưng nếu mất sức một chút là mất tự chủ, không kiểm soát được bản thân, rất khó trong việc tự vệ. Còn Thảo Trang trông thể nhưng bản thân rất hay lo lắng, lo sợ nhiều thứ không tốt sẽ đến với mình, có thể mất lí trí.

Thảo Tiên ngơ ngác... Bọn họ có điểm yếu sao ? Không được rồi, bọn hắn không ai nghe máy còn không gọi lại cho cô, không lẽ... ?

Duy Vũ ngẩn ra, anh quên mất tụi nó có mấy điểm yếu này, chỉ những người thân mới biết, sao anh có thể quên chứ ? Gỡ tay vào đầu một phát, anh bắt đầu lấy điện thoại ra gọi cho số của nó

Tít... tít... tít...

Tít... Tít....Tít....

- Xem này bốn cô gái của ta, rất nhiều người đang gọi cho các cô đấy. - Một tiếng đàn ông vang lên trong căn nhà kho lạnh lẽo ấy cùng với những tiếng đổ chuông điện thoại của tụi nó.

Hà Anh nghe tiếng đàn ông, mặt lại nóng lên, thật sự là có chuyện ấy đang diễn ra sao ._. Chỉ cần đợi 1 tiếng phụ nữ có thể xác định được rồi.

- Đủ rồi, gọi lại cho ông chủ đi. - Tiếng người đàn bà khác vang lên, lúc này, Hà Anh thật sự muốn tháo băng keo trên mặt quá rồi, cô muốn xem chuyện ấy là như thế nào. Cơ mà, bốn cô gái ? Chẳng lẽ cũng có cả ba đứa kia sao ?

Nó ngưng việc " ứ ứ ", im lặng lắng nghe động tĩnh xung quanh, tiện nghe luôn cuộc nói chuyện của tên đàn ông đang ngồi kia.

- Ông chủ, đã thành công ạ.

- Tốt lắm, tôi sẽ đến đó.

Tiếng ngắt máy vang rõ, nói chi có hai câu vậy ? Hừm... Tìm cách thoát khỏi đây đã.

Như Quỳnh nghe vậy, cũng nghĩ rằng có cả ba đứa còn lại, nên cô an tâm hơn chút nào, mà nãy giờ cô đá chân ai nhi ?

Thảo Trang vẫn đang lo lắng về mấy cái " ảo tưởng " trong đầu cô nên không để ý xung quanh.

Nghe tiếng cửa mở, nó biết rằng cái ông chủ gì đó đến rồi... Nhưng mà....

Đập của quá mạnh, là anh nó ?

Hình như đúng rồi.

- Sao tụi mày... ? - Người đàn ông hét hoảng.

Duy Vũ không nói gì, chỉ liếc đến chỗ điện thoại, điện thoại còn mở, thừa sức định vị, tụi này bắt cóc mà ngu quá đi.

Thảo Tiên và Như Hà cười trối cho tụi nó xong, xoay cổ tay vào vòng, xoa xoa chân chỗ bị đá lúc nãy, liếc qua người bên cạnh, là Quỳnh ._.

Hừm... Về xử sau, xử hai tên đàn ông đàn bà này đã.

Nó đi lại gần, liếc kĩ khuôn mặt hai tên này, mà khoan... sao không có ai canh chừng nhi...

" Ầm ầm... " Mới nhắc tào tháo là tào tháo đến rồi, một đoàn người to con bậm trợn đứng vòng vây hết bên ngoài nhà kho, một tốp trong đó vô vây quanh tụi nó, hai tên kia cười " ha ha " rồi đi ra ngoài, lên chiếc xe gần đó rồi đi mất. Chết tiệt, giờ phải xử đám này, đêm nay cũng hết sức mà đi đột nhập báo thù... Hừm....

Chương 31

Nhìn đám đông trước mặt, nó chỉ nghĩ đến một ý nghĩ duy nhất, nhưng vẫn im lặng quan sát. Có một tên nghe điện thoại... Đã cúp máy, đám đông phía trước dần tản ra và rút đi. Phù, may quá !!! - Có chuyện gì vậy ? Sao tụi em lại bị bắt cóc chứ ? - Duy Vũ thấy đám kia đi rồi mới quay lại hỏi tụi nó.

Gõ đầu một cái, nó không thể nhớ được là tại sao nó bị bắt, cả ba đứa kia cũng bị bắt... Tại sao ? Có gì uẩn khúc sau chuyện này chứ. Như Hà nhìn nó, cũng không biết sao, chắc là không ai nhớ rồi, nhìn mặt ai cũng ngớ thế kia mà ._.

- Đi về thôi. - Như Hà cũng đành cho qua, đi về nhà trước đã, tối nay còn có việc quan trọng mà.

Hàn Thiên im lặng nãy giờ, biết chắc chắn rằng một điều gì đó... Có lẽ vậy ! Thảo Tiên bỗng trên đôi môi thoáng nét cười, không phải như cô nghĩ chứ ?!

Vậy tạm gác mọi thứ lại, tụi nó cùng Hàn Thiên, Duy Vũ, Thảo Tiên và Như Hà đi về nhà.

Chiếc xe dừng lại trước cổng nhà nó, tối nay có lẽ ba người kia phải tạm ngủ lại ở nhà nó, bởi không ít nguy hiểm đang cận kề tụi nó bây giờ.

Bước xuống xe, sau lưng Như Hà cảm giác lạnh sống lưng... Có vẻ như là ám khí, nghiêng người qua một chút, có một thứ gì đó xẹt qua cánh tay của cô. Giật mình quay lại phía sau, không thấy một ai cả. Mọi người đều hoảng hốt, nhanh chóng đi vào nhà.

Tụ tập đầy đủ trên ghế sofa tại phòng khách, Thảo Trang nhanh chóng sơ cứu cho Như Hà. Nó lo lắng, chẳng lẽ tụi nó đang là mục tiêu ám sát sao ?

- À Quỳnh này, Gia Thiệu không đưa em về sao ? Lại để em đi một mình thế à ? - Như Hà như bỗng nhớ ra gì đó, nhanh chóng nhìn Quỳnh hỏi.

- À, anh ấy có, nhưng bảo là đưa em đi... đi...

- Đi đâu cơ ? - Như Hà sốt ruột.

- Em không nhớ. - Bất lực, Như Quỳnh chỉ biết bắt đầu.

" Các anh ấy, có liên quan thật rồi à ? Ám sát các chị ấy, hay thật hay đấy, nhưng mà chưa qua mắt được cô. " - Cười nhếch, Thảo Tiên hờ hững nhắm mắt lại. Thảo Trang vô tình thấy nụ cười bí hiểm ấy của Thảo Tiên.... Con bé đã biết điều gì ?

Cũng đã trễ, nó nghĩ rằng nên hoãn lại việc đi ám sát tối nay. Mọi người bắt đầu lên phòng rồi đi ngủ. Sáng mai, ngày mai, liệu sẽ có gì xảy ra hay không ?

Nó trầm trồ suy nghĩ mãi không thể hiểu được, mọi chuyện sẽ đi về đâu chứ ? Cái tình yêu này, có thật hay không ? Nó cứ lo lắng bồn chồn mãi, đến 1h sáng mới chịu thiếp đi.

Bên cạnh đó, Như Hà cũng đang suy nghĩ rất nhiều " Bảo Ngọc, Như Quỳnh, Thảo Trang, Hà Anh, chị xin lỗi, chị trước giờ chưa giúp được tụi em cái gì, chị cũng là một thành phần trong Ice Vampire, chết đi cũng đáng mà. Lần này chị sẽ đi, sẽ đi đến với các bác, chị sẽ giúp mấy đứa, đừng lo gì nhiều nhé. " Viết xong lá thư ngắn gọn, Như Hà nhanh chóng thay đồ, như một người trong băng đảng Mafia chính gốc. Nhẹ nhàng mở cửa sổ, chiếc dây cao su bám dính chặt vào thành cửa sổ, cô nhanh chóng nhảy xuống sân sau. Cũng dùng thứ cao su bám ấy, cô leo qua bức tường phía sau nhà. Lái xe thẳng đến những ngôi nhà xa lạ nhưng lại quen thuộc. dừng xe ở góc xa. Cô quan sát toàn bộ căn nhà, cũng chạy đến phía sau nhà, lên vào một cách thận trọng.

" Nhà gì mà sao đơn giản quá vậy. " Liếc bức tường xong, quay ra thì thấy hai tên đồ con to lù lù trước mặt. Hú hồn, cô đập một phát một tên trúng huyệt cô đã ngắt đi. tên còn lại chạy lại giơ tay lên định đâm cô, cơ thể cô nhỏ nhắn nên luôn qua cánh tay, đâm lại vô cái nách của hắn. Ra sau lưng dùng bàn tay đánh vào huyệt cổ, tên này cũng ngắt đi.

" Ong Eng Ong Eng... " Trong nhà bỗng phát ra toàn tiếng kêu quái dị, người trong nhà đổ xô hết ra sân sau, Như Hà quan sát một lát thấy một người đàn ông đứng phía cửa cũng đang liếc qua lại, súng đã nạp đạn, đã chọn đúng súng giảm thanh.

" Đoàn ".....

Chương 32

"Đoàng " Tiếng súng vang lớn toàn khu vực... Từng giọt máu chảy xuống... Thấm đẫm chiếc áo thun trắng và chiếc áo da đen bên ngoài... Cuộc sống này... có phải quá bất công ? Ông ta tay vẫn cầm súng, nhìn xác cô gái trước mặt, ông nhếch môi vào nhà, bỏ lại một câu nói lạnh lùng:

- Xứ lí sạch sẽ, không được để lại vết tích. Bầu trời như sụp xuống trước mắt, cô... đã bắn trúng rồi mà... tại sao chứ ?! Khoảng không gian đen bao trùm lấy đôi mắt, cô ngất đi.

Người đàn ông về phòng, nơi vợ ông đang say giấc, nhưng tiếng súng đã làm bà tỉnh tự bao giờ:

- Là ai thế ? - Bà điềm điềm hỏi ông.

- Một con nhóc ranh con thôi, may mà tôi đã mặc áo chống đạn. Chúng nó bây giờ đưa nào cũng bạo hết nể, lớn rồi nên tự cao tự đại đây mà.

Bà cười, vợ cả ông ta đã chết dưới tay một cô gái phục vụ, bà có thể gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào nếu như chúng nó biết bà. Nhưng bà cũng vô cùng mừng rỡ, bởi người vợ cả của ông đã chết, con trai của bà ta ắt hẳn sẽ lo đi báo thù, và công ti tài sản sẽ vào tay của bà và đứa con trai 15 tuổi.

Ở phía dưới, Như Hà được đưa vào rừng sâu, chôn cất kĩ càng. Hắn đứng từ xa, nhìn thấy, nhìn thấy tất cả... Không biết được... Biển máu sẽ dành cho những ai nữa...

Sáng sớm hôm sau

- Ngọc yêu quý à, em có thấy Như Hà đâu không ? - Nó đang ngồi ăn sáng, nghe nhắc đến tên Như Hà, nó giật nảy mình. Quay lại nhìn, là anh Vũ...

- Em không, anh coi chắc chị đi đâu rồi ấy. - Nó cười, một nụ cười gượng gạo.

Ba đứa kại vẫn chưa xuống, nó không biết có nên nói với mọi người về lá thư này không, rốt cuộc... Như Hà đã đi đâu ? Thở dài, nó lại ăn tiếp bữa sáng.

- Xem kia, Ngọc thở dài, có chuyện gì thế ? - Như Quỳnh xuống tự lúc nào, ngồi bên cạnh nó, cười cười hỏi chuyện. Nó giật mình lần hai . _

- À không có gì, ăn một mình chán quá mà. - Nó lại cười

Thế là cả Hà Anh và Thảo Trang cùng xuống. Bốn tụi nó ngồi dùng bữa sáng, Duy Vũ đã ra ngoài. Thấy nó cứ bồn chồn, Hà Anh linh cảm rằng có chuyện, không biết chuyện gì nhỉ ? Tạm gác qua, cô dùng hết bữa sáng và ra ngoài luôn.

Nó và hai đứa còn lại ăn xong cũng tạm về phòng nghỉ ngơi.

Ánh nắng sáng sớm thật dịu nhẹ biết bao, không quá gắt như buổi trưa, cũng không quá chói như chiều tà, chỉ đơn giản, là một ánh nắng nhẹ nhàng. Đi dọc ven bờ hồ, cô thấy một cậu nhóc đang ăn kem cứ ngồi cười một mình nhìn ra một phía trước mặt... Cô cứ đi đến, giờ chỉ cách cậu nhóc ấy tầm vài bước chân thì cô định chuyển hướng nhưng mà :

- Chị ơi, lại đây ngồi với em đi. - Cậu nhóc lên tiếng làm cô giật thót cả mình. Nhưng cô vẫn đi lại phía cậu, ngồi xuống bên cạnh cậu.

- Em đang nhìn gì thế ?

- Em tập thử nhìn nhiều phía.

- Là sao cơ ?

- Là khi em hướng trông mắt về 1 phía, nhưng vẫn có thể nhìn ra một khoảng khu vực bên cạnh. Chị thử đi.

Nghe có vẻ lạ, cô làm theo thử. Đúng là làm được thật nè, tập trung một chút là không muốn nhìn đi đâu luôn. Hay thật!

Cô và cậu nhóc cứ ngồi đó, mắt cứ nhìn phía trước miệng cứ riu rít trò chuyện. Hôm nay, có vẻ không phải là ngày buồn chán. Từ xa, một người con trai đang nhìn cô, miệng nhếch môi, tay rút túi quần...

Chương 33

Sự thật ... chính là điều ta phải chấp nhận và nó đôi khi là những gì đau đớn nhất...

Trên phòng riêng của nó, nó lo âu, đưa tay vào túi tìm lại lá thư... Nhưng...

- "Đâu rồi ? Lá thư đâu rồi ? " Nó hốt hoảng lục tung khắp phòng, như chợt nhớ ra gì đó, nó chạy liền xuống bếp.

Ôi không, là Như Quỳnh, cô đang cầm lá thư, nó như chết đứng tại chỗ... Nhanh chóng chạy lại giật bức thư, nó vò nát lá thư...

- Ngọc, chị Hà, chị ấy đâu rồi ? - Như Quỳnh thần thờ hỏi, đôi mắt vô hồn như muốn ăn chết người đối diện vậy.

- Quỳnh à, tao cũng không rõ nữa...

- Vậy tại sao, tại sao mày lại hốt hoảng đến thế chứ ? Nói ! Nói đi ! Hà của tao đâu, trả chị ấy lại cho tao. - Như Quỳnh hét lên, nắm chặt bả vai nó lắc mạnh. - BAO NGỌC NHƯ HÀ ĐAU RỒI, MÀY NÓI ĐI !!

Thảo Trang nghe tiếng hét liền chạy xuống nhìn, và vô tình nghe hết được những lời của Quỳnh, vô thức nhìn qua phía Ngọc.

- Chuyện gì... đã xảy ra ?

Ngọc buồn bã, ngồi bệt xuống đất, đầu không thể ngẩng lên nổi, giọng nói yếu ớt :

- Xin lỗi đã không nói trước với tụi mày, tao chỉ thấy lá thư khi qua phòng Hà, và....

- Mày qua phòng chị ấy làm gì chứ ? - Quỳnh gằn giọng

- Tao chỉ định

- LÀM GÌ ?

Lắc đầu, đầu óc nó trống rỗng, nó lo sợ, lo lắng, nỗi lo âu tràn ngập con người nó, nó không thể nghĩ ra gì hết....

- Ngọc, Hà đâu rồi ? - Duy Vũ về từ lúc nào, nâng khuôn mặt nó lên, nhìn nó với ánh mắt tuyệt vọng.

Nỗi lo sợ tăng lên, anh hai nó, tại sao nhìn nó như thế ? Nó đã làm gì chứ ? Tình cảm thân thiết bạn bè bao nhiêu năm chỉ có thể thôi sao ? Nó khóc, nó đau, nó gạt tay của Vũ ra, chạy ào ra ngoài. Nó chạy, chạy, chạy cho đến khi không còn sức, trước mắt nó bây giờ là một cánh đồng cỏ, thật mát mẻ làm sao... Nhưng lòng nó đau như cắt, tại sao nó lại có cảm giác này chứ ? Một mối, nó ngồi, ánh mắt hướng về một khoảng trời rộng bao la...

Như Quỳnh nhìn nó chạy đi càng tức giận, bạn bè gì chứ ? Bạn bè mà nó không nói cho mọi người biết gì về lá thư sao ? Vừa buồn vừa bức, cô cười nhạo, đi lướt qua Thảo Trang lên phòng, tất cả với cô... Có lẽ đã kết thúc rồi. Cô muốn dọn đi, cô không muốn sống ở đây nữa.

Thảo Trang không hiểu chuyện gì đã xảy ra,...

- Như Hà đã mất tích rồi. - Duy Vũ bỗng lên tiếng - Có lẽ cô ấy đã đi đến nhà ông ta.

Ngạc nhiên, đôi mắt mở to, nhìn qua Vũ, gần như cô vẫn còn thắc mắc, tại sao Vũ biết ?

- Nhà ông ta đang được bao vây, và cảnh sát đang điều tra. Nghe nói có tiếng súng...

Thảo Trang như nhận thức được mọi thứ, nếu thắng, Hà sẽ trở về, nếu thua, đồng nghĩa với ... cái chết. Có lẽ nào... ? Không thể !!! Cô quay lại định chạy lên lầu, thì thấy Quỳnh đang kéo vali xuống, tay cầm túi, vai đeo balo... Quỳnh định đi đâu sao ?

- Mà định đi đâu ? - Cô nhìn Quỳnh, nhún mày khó hiểu.

- Tránh ra đi, tao đi một thời gian. - Cứ thế, Quỳnh một lần nữa lướt qua cô và đi ra khỏi cửa. Tiếng nổ máy ô tô vang lên, chiếc xe đã chạy đi...

" Tại sao mọi thứ lại trở nên như thế này ? " - Thảo Trang ánh mắt buồn rầu, Ngọc đi đâu, Hà Anh đi đâu, bây giờ cả Như Quỳnh cũng đi đâu ?

- Vũ, anh có giận Ngọc không ? - Thảo Trang ánh mắt hướng phía cửa, miệng bỗng thốt ra câu hỏi.

- Anh không biết. - Duy Vũ lại đi ra ngoài.

Trong căn nhà rộng lớn này, chỉ có mình cô, thật cô đơn ! Bốn người bạn cô, mang danh " Bộ tứ Băng " nay đã còn đâu ? Kết thúc rồi! Kết thúc tất cả rồi ư ?

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Ma Nữ Và Tứ Đại Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.